

NOE Levelek

A CSALÁD MINDEN TAGJA SZÁMÁRA

246-247.

„Milyen boldogság most a jó meleg szoba,
S meleg szobában a barátságos család!
Most minden kis kunyhó egy tündérpalota,
Ha van honnan rakni a kandallóra fát,
S mindenik jó szó, mely máskor csak a légtérbe
Röpül tán, most bezáll a szív közepébe.”
(részlet Petőfi Sándor: A téli esték c. verséből)

25 ÉVES JUBILEUM

25 éves a NOE!	3
2012. október 20.	
Köszöntők a NOE 25 éves jubileumi ünnepségén	
<i>Áder János köztársasági elnök beszéde</i>	4-5
<i>Soltész Miklós szociális, család- és ifjúságügyért felelős államtitkár beszéde</i>	6
<i>Mohay Tamás, a NOE elnökhelyettese beszéde</i>	7-8-9
A jubileumi év végén	9

VEZETŐ TESTÜLETEINK MUNKÁJÁBÓL 10

ANNO 11-12-13

A JOGÁSZ VÁLASZOL

Szavatosság avagy jóállás	14-15
---------------------------	-------

PÁLYÁZATOK

„A szülők, nagyszülők életmeséi”	15
Építési pályázat	16
Tréningek, tanfolyamok budapesti tagoknak	16

HELYI SZERVEZETEINK ÉLETÉBŐL

„A Maros menti fenyes erdők aljában...”	17
Közösségi vásár Óhegyen	18
Első évünk a NOE-ban	18-19
Tolnai sportnap	19-20

ÉLETÜNK

Megmaradunk!?	21
---------------	----

KARÁCSONY

Megjött a Jézuska!	22
O. Henry: Háromkirályok ajándéka	23-24-25

GYERMEKKUCKÓ

Móra Ferenc: A didergő király	26
Hull a pelyhes fehér hó...	27
Őszi színező	28-29

HIRDETÉSEK, KEDVEZMÉNYEK 20, 25, 27, 30, 31

ÖRÖMHÍREK 32

A NOE Levelekben szereplő kedvezményes ajánlatok kizárólag NOE-tagokra vonatkoznak.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Az újságban megjelenő hirdetések kereskedelmi jellegűnek minősülnek.

A hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk!

A NOE Levelek 248. számának lapzártája: **január 15.**

Felelős szerkesztő:
SZÉKELY HAJNALKA, elnök

Főszerkesztő:
MÁRKI LÁSZLÓ

Tipográfia:
TÓTH IMRÉNÉ, PRESS+PRINT Kft.

Grafika:
CSURGÓ ERZSÉBET

Kiadja a
NAGYCSALÁDOSOK ORSZÁGOS EGYESÜLETE

Felelős kiadó:
KARDOSNÉ GYURKÓ KATALIN, főtítkár
1056 Budapest, Március 15. tér 8.

Tel./fax: 317-4909, 317-4563, 266-7771

NOEFON

70/771-6565, 40/200-943

NKÖM nyilvt. szám: 2.2/6811/2000

ISSN 1788-9103

Honlap: www.noe.hu

www.csaladi-kartya.hu

E-mail: noe@noe.hu

Félfogadás: szerda 10-16, péntek: 10-13.30

Ebédszünet: 12.00-12.30

A NOE számlaszáma:

11705008-20109369 (OTP Bp., V. kerületi fiók)

A Családjainkért Alapítvány számlaszáma:

11705008-20427799 (OTP Bp., V. kerületi fiók)

A Nagycsaládosok Országos Egyesülete
és a

Családjainkért Alapítvány is közhasznú.

Az Otthon Segítünk Alapítvány

adószáma: 18468414-1-06

számlaszáma: MKB Bank 10300002-20131045-00003285

Nyomda: Press+Print Kft., Kiskunlacháza

RÉGIÓKÖZPONTOK ELÉRHETŐSÉGEI

Felső-Tisza Régiós Iroda

4150 Püspökladány, Kodály Zoltán u. 4.
Szilágyiné Kerekes Margit
Tel./fax: 54/450-009, 70/7760-877

Dél-alföldi Régió

5900 Orosháza, Szentetomyai út 2/C
Raktári nyitvatartás (Győri Vilmos
tér 1.) kedd: 8–12, csütörtök: 15–18
Benedek Szilvia Tel.: 70/3323-509

Észak-magyarországi Régiós Iroda

2151 Fót, Dózsa Gy. út 12–14.
Bertalan Zoltánné, Angéla
Tel.: 70/3392-955

Balaton Régiós Iroda

Molnárné Budai Angelika
Tel.: 70/6144-978

Közép-magyarországi Régiós Iroda

2200 Monor, Kossuth L. u. 65–67.
Szönyiné Gábor Mária
Tel.: 70/9343-339

Vitálisné Malik Judit

Tel.: 70/9343-340

AI-Duna Régiós Iroda

7622 Pécs, Nagy Lajos király út 9.
Várdainé Kiss Krisztina
Tel.: 72/520-568, 70/3323-514

Felső-Duna Régiós Iroda

9024 Győr, Mónus Illés u. 47–49.
Horváth Hajnalika
Tel.: 70/7760-011

Félfogadás előzetes telefonos
egyeztetés alapján.

25 éves a NOE!

Természetesen ott voltam a születésnap ünnepségen. Beszámolót készítettem írni erről a szép élményről, de csak azt tudom megosztani Veletek, ami az ünnepi műsor alatt lejátszódott az emlékezetemben, a lelkemben.

Talán mert már idős vagyok, a NOE előtti évek, évtizedek számomra elég hosszúak voltak. Ahogy születtek sorban a gyerekeim, egyre inkább a csudabogár-kategóriába sorolódtam. Ilyet kérdeztek a kollégáim: – Nem veszed észre, hol élsz? Hogy fogjátok ezt bírni? – Csak az igazat válaszoltam: – Mindig ez volt a vágyam, és mivel egy életem van, amit éppen most és éppen itt kell leélnem, hát most fogom megvalósítani, biztosan sikerülni fog.

Igaz, hogy később, mikor már nagyobbak voltak a gyerekeim, ugyanezek a kollégák azon csodálkoztak, hogy lehet, hogy annyi mindenről tudok. – Tudjátok, öt értelmes, különböző érdeklődésű gyerek mi mindent hoz be az otthonunkba? Rengeteget tanulok tőlük! – feleltem.

Mikor a NOE megalakult, a legkisebb fiam is már 15 éves volt, tehát túl voltunk a kisgyerekes korszakon. De a szűkebb baráti körön meg a gyerekek iskolájában megismert többgyerekeseken kívül az igazi közösségi összetartozás még hiányzott. És akkor megjelent az a bizonyos kis újsághír, hogy alakulóban van egy nagycsaládos egyesület. Mint a katonaló a trombitaszóra, rohantam a meghirdetett helyre, ahol rögtön éreztem: Ez az! Ez hiányzott! Nem kellett sok idő, tovább akartam adni ezt az összetartozás-érzést, és megalakítottam a kerületem NOE-csoportját. A 20 év, amit velük töltöttem, olyan gazdag volt élményekben, szeretetben, amiért máig hálás vagyok a jósorsomnak. És ezt tetézte az a néhány év, amit az országos vezetésben dolgozhattam, illetve részben ma is dolgozhatok.

És most, hogy mindez már 25 éve tart, kicsit meghatódva néztelek benneteket, az ünneplő noésokat. Hogy már mennyi fiatal szülő tartozik hozzánk, sőt, mennyi olyan, akinek már a szülei is noésok voltak, és már a NOE-unokák is megjelentek. Büszkén hallgattuk a NOE 25 évéről elhangzó beszámolókat, elsősorban Mohay Tamás gazdag előadását.

Az ünnep fényét teljessé tevő műsorszámok – a Sapszon Ferenc vezette Cantate kórus, Hegedűs Endre zongoraművész, Oberfrank Pál színművésznők, a Juhász Családi Zenekar – alatt azt figyeltem meg, hogy nem csak mi teltünk el ezekkel a gyönyörűségekkel, hanem szemmel látható volt a művészek öröme, boldogsága is. Nemcsak szívesen jöttek szerepelni, hanem ők is gazdagabban mentek el tőlünk. Ilyen összehangolódást fellépő és közönsége között ritkán tapasztalunk, és nagy élményként élünk meg.

Ugyanezt éreztem a köztársasági elnök úr és Soltész

Miklós államtitkár úr szívet melengető, minket köszöntő beszédeiben, majd az ünnepség utáni kötetlen együttélésben, amint Magyarország elnöke az óriási torta szeleteit osztotta a gyerekek tányérjára, felesége pedig sokakkal beszélgetve elvegyült köztünk. Örültünk, hogy Sólyom László elnök úr is eljött, hiszen a 20. születésnapunkon is velünk volt. Nagy örömmel találkoztunk rég nem látott barátokkal – számba véve az unokákat! – és szomorúan emlegettük azokat, akik már nem lehettek velünk.

Kedves közjáték volt egy 25 éves leány felköszöntése, aki éppen a NOE megalakulásának napján született. Isten éltesse őt is és minden NOE-gyermekeinket, unokánkat!

Irodai dolgozóink, akik rengeteg munkával szervezték meg ezt a gyönyörű ünnepséget, láthatóan fáradtan, de örömmel fogadták a köszönő szavakat.

Lehet, hogy a világ szemében szegények vagyunk, de mi tudjuk, hogy milyen gazdagok!

Csak gyermekeinkre kellett gondolnunk, és lelkünkéből szóltak Oberfrank Pál szájából ezek a Sík Sándor-sorok:

Embernek lenni!

Csak-embernek, semmi egyébnek,

De annak egésznek, épnek,

Föld-szülte földnek

És Isten-lehelte szépnek!

CSER ÉVA (BUDAPEST)

Ritkán adódik az életünkben, hogy találkozunk a tökéletességgel – ebben a tökéletlen világunkban. És akkor elkezdünk csodálkozni és örülni! Nos, most ez történt, mégpedig minden tekintetben. Egyszerűen hihetetlen, amit a NOE Titkársága és mindazok, akik a mostani rendezvény teendőiben közreműködtek, készítettek a számunkra.

Remek volt a műsor összeállítás, a beszédek magas színvonala, mégis egyszerűsége, érthetősége, a kiváló fogadás megrendezése, a felkínált ennivalók, magas rangú vendégeink szíves ottmaradása, tortaszeletelése – nemcsak egy szelet erejéig! – és jókedvű, hosszas beszélgetése – egyszóval minden, ha valamit kifelejtettem volna. Nem szólva a torta látványáról – nehéz volt elszakadni tőle, de elűnt a gyomrunkban!

Nagyon sok szeretettel, köszönettel minden érintettnek a szívből jövő, hatalmas munkájáért:

DOMBAI MARCSI (BUDAPEST)

2012. október 20.

Köszöntők a Nagycsaládosok Országos Egyesületének 25 éves jubileumi ünnepségén

Áder János köztársasági elnök beszéde

Tisztelt Nagycsaládosok! Kedves Ünneplő Közösség!

Bár Magyarország köztársasági elnökeként kaptam a felkérést, most mégis inkább nagycsaládos édesapaként szólok Önökhöz. Olyan emberként, akinek két legidősebb gyermeke most lép ki az életbe, az egyik épp most válik nagykorúvá, a legkisebb pedig még kisiskolás éveit éli.

Csodálatos világ a családé. A jó családé pedig valóban mesészerűen szép és érdekes tud lenni. Boldog, aki részese lehet ennek a csodának.

Boldog, mert a családi élet épp olyan, mint a mesék világa: küzdelmes, kalandos, próbatételekkel teli, mégis a jó, a szép és az igaz mozgatója történetét.

E három szó három kulcsot ad kezünkbe, amely kulcsok a szándék ajtaját nyitják. A tisztességes szándékát, amellyel a világ dolgaihoz, szeretteinkhez és környezetünkhöz közelítünk, s amely ajtón belépve alkalmassá válhatunk az emberi létezés két legnagyobb adományára, a megértésre és a szeretetre.

Mert csak a tisztességes szándék adhat tiszteletre méltó célokat és értékeket életünknek. Ezért nem mindegy, hogy be tudunk-e

lépni ezen az ajtón, vagy kívül rekedünk a mögötte feltáruló világon.

A család is ebből a szándékból, ebből az elhatározásból születik meg mindig. Olyan érték ez, amire vigyáznunk kell. Vigyázni, mert akár egy családban, akár egy tágabb közösségben csakis rajtunk, a mi szándékainkon és elhatározásunkon múlik, hogy a jóra, a szépre, az igazra törekvés vezet-e lépteinket, vagy más erők parancsának engedelmeskedünk-e.

Sok mese szól erről. Ezek a mesék életünk meséi. Ahogy az életről mesél nekünk könyveiben Lázár Ervin is. Közös életünkről szól az a meséje is, amelyben Dzsoni és Árnika találkozott tizenkét testvérrel. Ez a mesebeli tizenkét testvér igen különös dolgokat művelt. Azt gondolhatnánk, hogy ahol tizenkét testvér van, ott nagy az összhang és az egyetértés. De ebben a mesebeli családban nem így volt. Itt furcsamód csak a fájdalmat, a szenvedést osztották meg egymással. Ha valakinek valami sajnó, a többi vele jajveszékelt. Valahogy nem jöttek rá, hogy segíthetnének egymáson, még akkor sem, amikor egy fát kellett volna odébb cipelniük. Az egyik felemelte, de olyan nehéz volt, hogy belesajdult az egész teste. A többi tizenegy meg vele sajnó, jajgatott. Ezt látva Árnika nem állhatta meg, hogy azt mondja nekik:

„– De hiszen a világ legboldogabb emberei lehetnétek(…)”

Akármelyikőtök beleesne a folyóba, biztos lehetne benne, hogy a többi tizenegy utána ugrik és kihúzza. Akármelyikőtök eltévedne, bízhatna benne, hogy máris keresik a többiek. nagy bizalom és szeretet lehetne bennetek.

– Tényleg – mondta a legidősebb testvér, és valamennyien elkerekedett szemmel néztek Árnikára. – Ez előbb is eszünkbe juthatott volna!

És hopp, felnyögött mind a tizenegy. A tizenkettedik testvér a vállára vette a fát. Nosza, ugrottak is azonnal, futottak. Odaszaladtak a facipelő testvériükhöz, mind a tizenegyen segítettek neki. Tizenkettejüknek olyan könnyű volt a fa, hogy alig érezték a súlyát.”

Nos, hölgyeim és uraim és persze kedves gyerekek, vagyunk itt egynéhányan, akik tudnánk arról mesélni, mi mindent lehet megosztani egymással egy nagycsaládban.

Mindenkinek megvannak a saját érdekes és életteli történetei. Biztos vagyok abban, hogy ki-ki napestig tudna mesélni erről.

Néhány apró történetet én is magammal hoztam. Egyszer gyerekeket kérdeztek, akiknek legalább két, de akár három, négy vagy öt testvérük is volt, hogy miért jó olyan sokan lenni otthon. Tanulságos válaszok születtek.

Az egyik a gondok megosztásáról szól: „Ha sorra betegek leszünk, az otthonunk tisztára olyan, mint egy kórház. És úgy könnyebb meggyógyulni.”

Volt olyan gyerek, aki az élet napi gyakorlatára helyezte a hangsúlyt: „Ha ketten összeverekezünk, még mindig van kettő, aki szétválaszt minket.”

És akadt, aki az örömet tette szóvá: „Tessék csak elképzelni: hat születésnap, hat névnap, az tizenkét torta egy évben!”

Nem tudom, a saját gyerekeim hogyan nyilatkoznának a mi családunkról. De nagyon szeretném, ha egykor, amikor dönteniük kell a saját életükről, a saját gyerekeikről, azokra a napokra gondolnának, amikor együtt próbálgattuk a jó, a szép és az igaz kulcsait annak az ajtónak zárjába illeszteni sorba, amely a világ megértésére és a szeretetteljes életre nyílik.

Kedves Nagycsaládosok!

Nekünk, szülőknak van mit tanulnunk gyermekeinktől. És van mit továbbadnunk a számukra. Így tovább kell adnunk számukra, hogy az ország is olyan, mint a család: rajtunk múlik, milyenné tesszük életünket. Rajtunk múlik, hogy felelősséget vállalunk-e egymásért, vagy a széthúzás útját járjuk. Rajtunk múlik, hogy megbecsüljük-e egymás teljesítményét, vagy inkább az irigység vezet lépteinket. Rajtunk múlik, hogy egymás segítségére sietünk-e, vagy helyett jajveszékélünk inkább, mint a mesebeli tizenkét testvér.

Minden családban, minden szereteten nyugodó kapcsolatban, minden gyermekben csodálatos erő, hatalmas energia lakozik. A

nagycsaládokban, ha lehet, talán még annál is nagyobbak. Ha nem így volna, aligha adhattak volna annyi mindent ennek az országnak épp a nagycsaládok.

Hazánk nagyjai között se szeri, se száma azoknak, akik nagycsaládban nőttek fel, s nyújtottak kiemelkedő teljesítményt. Lehetetlen volna felsorolni mindahányat. De ha csak néhány példát ragadunk is ki a végelethatalatlan sorból, azt látjuk, hogy köztük van Teleki Blanka, aki a 19. században úttörő szerepet vállalt a

nők tanuláshoz való jogainak kiszélesítésében. Köztük van Vörösmarty Mihály, Szózatunk költője is, és ott találjuk Erkel Ferencet, akinek kilenc testvére volt, s akinek nemzeti operairodalmunk megszületését köszönhetjük. Köztük van Tamási Áron, akinek nem kevesebb, mint tíz testvére volt, s aki nagyszerű művei mellett azzal az örökérvényű mondattal is megajándékozott minket, hogy „azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne”. Karinthy Frigyes, Móricz Zsigmond, Márai Sándor, Szentágothai János ugyanúgy nagy család sarja volt, mint Latinovits Zoltán és Ruttkai Éva. Mádl Ferenc, néhai köztársasági elnökünk is egy olyan nagycsalád szülötte, ahol hatan voltak testvérek.

Nem utolsónak, csupán a sor végére hagytam Széchenyi Istvánt, aki egy hatgyermekes család sarjaként többek között azt üzent nekünk, hogy „egynek minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen”.

Nem utolsónak, csupán a sor végére hagytam Széchenyi Istvánt, aki egy hatgyermekes család sarjaként többek között azt üzent nekünk, hogy „egynek minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen”.

Kedves Nagycsaládosok!

Szívből gratulálok Önöknek ahhoz a munkához, amit a családi értékek védelméért tettek az elmúlt 25 évben.

Kívánom, hogy az elkövetkező negyedszázad még népesebb családdá tegye a Nagycsaládosok Országos Egyesületét. Kívánok Önöknek sikert, boldogságot, kívánom, hogy a jól

végzett munka öröme kíséresse életüket és tevékenységüket. És kívánom, hogy nemzedékről nemzedékre segítsék átadni, életben tartani, megújítani a tudást: egynek minden nehéz, sokaknak csak ugyan semmi sem lehetetlen.

Soltész Miklós szociális, család- és ifjúságügyért felelős államtitkár beszéde

Tisztelt Elnök Urak, Elnök Asszony, Kedves Igazgató Úr, vendég-látónk, Tisztelt Hölgyeim és Uraim és Kedves Nagycsaládosok!

Tizenegy évvel ezelőtt II. János Pál pápa először az egyház történetében pont ezen a napon, október 20-án boldoggá avatott egy házaspárt. Talán nem véletlen, hogy ez a nap egybeesik most ezzel a gyönyörű ünnepel, a negyed évszázados megemlékezéssel, hiszen az a törekvés, amely akár ezt a boldoggá avatást, akár pedig a Nagycsaládosok Országos Egyesületének a megalapítását jellemezte, üzenet az egész világ számára.

Üzenet kell hogy tartalmazzon egyrészt a családok, és itt kiemelem, a házasságok védelmében, valamint üzenet kell legyen az is, hogy a NOE, a Nagycsaládosok Országos Egyesülete mindig is kiállt a rászorultakért. És ami talán a legfontosabb, üzenet mindazok felé, akiknek a családjuk valamilyen oknál fogva szétesésben van, vagy sajnos már szétszakadt. A Nagycsaládosok Országos Egyesülete őket is nemcsak, hogy soraiba várja, hanem felkarolja, támogatja, hiszen nem lehet őket eltaszítani csak azért, mert sikertelen, kudarcos volt az életük egy része.

Ha megengedik nekem, röviden beszámolok három, a napokban történt eseményről, ami összefügg a nagycsaládosok életével. Két nappal ezelőtt két idősotthonban is jártam. Sok-sok nehéz sorsot láttam, sok-sok szenvedő arcot, sok-sok olyan idős embert, akinek az élete már a vége felé közeledik. Ugyanígy találkoztam tegnap olyan gyermekvédelemben vett gyerekekkel, akik egyrészt vidámak voltak, örömteli volt az életük, másrészt viszont mindannyian tudták, hogy volt egy család, amelyből kiesetek, adott esetben kitaszították őket, vagy szüleik elhunytak. Mindez óriási űrt hagyott az életükben. Olyan gyerekekkel találkoztam, akik négyen testvérek, négyen együtt vannak egy ilyen otthonban, és élnek most az életüket szülőik nélkül. A harmadik találkozás pedig Kolontáron, a vörösiszap-katasztrófának a helyszínén történt, ahol azt a tragédiát, amit átéltek az ottani családok, a mai napig még nem tudták igazán feldolgozni. Mi a közös a három történetben, találkozásban? Az, hogy mindazok, akiknek vannak valamilyen szintű családi kapcsolataik, akár idősként, akár gyermekként, akár pedig egy tragédiát elszenvedőként, ha nehezen is, de föl tudják dolgozni a tragédiát, sokkal könnyebben el tudják viselni az időskor nehézségeit, és mélyebben át tudják élni a gyermekkor sok-sok örömét, sok-sok szépségét. Éppen ezért

a kormány a nagycsaládosokkal együtt, közösen, kiemelten fontosnak tartja azokat a törekvéseket, amelyeket Önök huszonöt éve, illetve mi közösen meghatároztunk. Így elsőként a családok és főként a nagycsaládok támogatását nagyon lényegesnek tartjuk, és képviseljük, amennyire csak a gazdasági, pénzügyi helyzet engedi, hogy azt a küzdelmet, amely sok-sok gyermek felneveléséhez szükséges, és amely a későbbiekben a közösség, az egész társadalom érdekét szolgálja, egy kicsit honoráljuk az édesanyáknak és az édesapáknak.

Szintén nagyon fontosnak tartjuk a társadalmi szemléletváltást. Önök is szembesülhettek vele az elmúlt húsz-huszonkét évben, hogy milyen romboló ideológiák, milyen romboló gondolatok jelentek meg az oktatásban, a politikában, a mindennapokban, a médiában, melyek sajnos a mi gyerekeinket, családjainkat is sújtották, és káros következményeik sokszor csak sokkal később, évek, évtizedek múlva fejtik ki hatásukat. Mindemellett néhány gondolatot hadd mondjak arról a nemzetközi küzdelemlről is, ahol nem csak a családokért, hanem általában a férfi és nő kapcsolatáért, a házasságért harcolunk. Azért, hogy a társadalomban a férfi férfi lehessen, a nő pedig nő. A szexualitás tisztaságáért, a romboló hatások ellen küzdünk. Ezek a küzdelmek gyakran visszahatnak az országra gazdasági, pénzügyi nyomás formájában.

A NOE mindig is partner volt ezekben az értékeket védő törekvéseinkben. Köszönöm ezt a támogatást, együttműködést.

Engedjék meg, hogy befejezésül egy idézettel zárjak. Szintén II. János Pál pápától szeretnék idézni. „Az ember kezdetől fogva férfinak és nőnek teremtett. Az emberi közösség élete, a legkisebb közösség éppúgy, mint a teljes társadalom magán viseli e kettősséget. Ebből ered az egyes egyedek férfiassága és nőiessége, s e kettősségen alapszik, hogy a személyek a kölcsönös kiegészítéssel érik el sajátos gazdagságukat.”

Tisztelt Megjelentek, Tisztelt Alapítók!

Mindenkinek köszönöm, aki huszonöt évvel ezelőtt ott volt, és mindazoknak is, akik a huszonöt év során akár vezetőként, akár önkéntesként, akár bármilyen téren vállalták azt a munkát, amely képviseli a II. János Pál pápa által megfogalmazott közös értéket. Köszönöm, hogy megőrizték ezt az értéket, és nemcsak megőrizték, de képviselik is, és nemcsak képviselik, hanem tovább is adják. Isten éltesse Önöket! Isten éltesse Mindnyájunkat!

Mohay Tamás, a NOE elnökhelyettese beszéde

Tisztelt Elnök Ura! Kedves Nagycsaládos Barátaink, Kedves Vendégeink, mindnyájan, akik itt együtt ülünk!

Aki a gyermeke valamelyik „kerék” születésnapját ünnepli a családban, természetes mozdulattal veszi elő a legelső fényképeket, idézi fel a korai emlékeket, és ugyanilyen természetességgel beszélget az ünnepi torta és az égő gyertya mellett arról, hogyan és mi is lesz ezután. A most 25 éve alapított NOE alapszabályának első mondatai ezek: „(1) A NOE célja:

- a) az élet és az anyaság tiszteletére nevelés, a házasságért és a jövő generációjáért érzett felelősség erősítése;
- b) a nagycsaládosok sajátos érdekeinek képviselete és szolgálata;
- c) felmutatni a társadalomnak azokat az értékeket, amelyeket a nagycsaládok képviselnek;

d) a nagycsaládosok egymást ismerő és segítő közösségekké szervezése.” Ahogy felnövő, felnőtt gyerekeink arcvonásai minden átváltozás mellett is híven őrzik azt az arcot, amellyel a világra jöttek, és a kétdő a szerető szülői tekintet elválaszthatatlanul összeköti, úgy vagyunk az 1987. október 24-i alakuló közgyűlésen elfogadott célokkal: nem kellett őket átfogalmazni, ezekben ismerünk magunkra, ehhez tartjuk magunkat ma is. Érdekképviselet, értékfelmutatás, közösségépítés, s mindenekelőtt az élet és az anyaság tisztelete, az arra való nevelés: egymást erősítő, feltételező, egymás nélkül aligha megvalósítható célok. (Tegyük hozzá: mindezt családanyák vetették kockás papírra a konyhaasztal sarkán, miközben másik kezükkel esetleg éppen a gyerekekük kiöntött kakaóját törölték le...)

Mindnyájan tudjuk, de az első „fénykép”-hez ez is hozzátartozik: „az Egyesület rendes tagja lehet mindenki, aki saját háztartásában legalább három vagy több gyermeket nevel vagy nevelt fel, egyetért az Egyesület célkitűzéseivel, és vállalja az egyesület feladatainak megvalósításában való közreműködést”

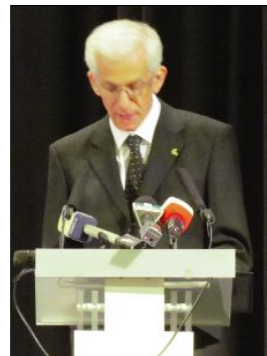
(4.§ (2) a) pont). Három vagy több gyerek: az ő kezüket már nem tudja egy szülő megfogni, az ő felnevelésük hosszú időre felszámolja a szülők szabadságának, szabad idejének jelentős részét, és valódi áldozatokat tesz szükségessé. Aki három gyermeket vagy többet nevel, sokkal jobban megfog minden forintot, és az esetek túlnyomó részében és hosszabb ideig szinte szegénységi fogadalom szerint, szerzetesi fegyelemben éli az életét. Az ilyen családok vagy háztartások ma Magyarországon a háztartások mintegy négy százalékát, huszonötödét teszik ki, és ezekben nő fel a gyerekek egynegyede, huszonöt százaléka. A NOE csaknem tízenháromezer tagcsaládja pedig a nagycsaládos háztartásoknak mintegy a tizedét fogja egybe – hálózatszerűen, melyben egyéni tagok (köztük pártolók, várományosok és tiszteletbeliek), helyi csoportok és tagegyesületek tartoznak össze.

Akik 25 éve kitalálták a NOE-t, biztos alapokat vetettek neki,

és ma az első szavunk biztosan a hálás köszönet szava feléjük. A „létező szocializmus” bomladozó, puhának nevezett, de valóságos diktatúrájának idején, jól emlékszünk: amikor még követelés sem volt az egyesülési és gyűlekezési szabadság, amikor még távol voltunk a demokratikus intézményrendszertől, amikor a pártok még csak alig csíráztak, amikor még gumibotos munkásörök verhettek szét március 15-i ünneplőket, és amikor éppen

bevezették az eltartottak létszámára tökéletesen érzéketlenül, tehát szűkkel és igazságtalanul kialakított személyi jövedelemadórendszert, nos, ekkoriban az alapítók komolyan gondolták, hogy az egyesület igazi alapjait az értékekbe kell lehorgonyozni, mégpedig olyanokba, amelyek mellé világnézettől, vallástól, származástól, bőrszíntől, ideológiai, politikai hovatartozástól és félelmektől, görccsöktől, múltban szerzett sebektől függetlenül bárki odaállhat. Ma is, újra meg újra köszönettel tartozunk mindazoknak, akik nagycsaládos civilként valóságosan oda is álltak, erőt, fáradságot, munkát, áldozatot nem sajnálva és a megfelelő szakmai kapcsolatokat megtalálva dolgoztak azon, hogy értékeik, érdekeik, közösségeik kibontakozzanak; közben nem mellékesen a saját nagycsaládjukat is kormányozták, tehát eljártak szülői értekezletre, végighallgatták növekvő gyermekeik minden gondját, örömet, és így tovább. Köszönettel tartozunk mindazoknak, akik ezt a kezdeményezést folytatták, akik közelebből vagy távolabbról támogatták, és akiknek tevékenysége nagyban hozzájárult Egyesületünk sikeres működéséhez. (Itt köszönöm meg azok értő és érzékeny szavait is, akik itt előttem szóltak hozzánk.) Eközben mindenki megmaradhatott annak, amihez akár a származása, akár a bőre színe, akár a hitvallása, a politikai meggyőződése kötötte, semmit sem kellett feladnia magából, de mindig tudhatta, hogy ezeken túl van még más is, ami a többiekkel mélyen és valóságosan összeköti.

Bárki, aki valaha közel kerül Egyesületünkhöz, az első figyelmesebb pillantásra szinte zavarba ejtő sokféleséget láthat. (A mi első fiunk néhány hónappal a NOE előtt született, és a megalakulás után pártoló tagként léptünk be az Egyesületbe, aztán szép sorban megszülettek a többiek.) Az az elemi tapasztalat, hogy a teremtett világban, a természetben nincs sem két egyforma kavics, sem két egyforma falevél, mindenkit csodálatra készítet; mennyivel csodálatosabb az emberek sokfélesége. Valóban, a NOE-ban minden településen, minden családban más és más sorsok, életek, világfelfogások és gondok találhatók, találkoznak, találhatnak egymásra. Nagycsaládban lehet élni alföldi tanyán állatokat nevelve vagy kis-

városban tisztviselőként, faluban mesteremberként vagy nagyvárosban egyetemi oktatóként, megözvegyülten és új társra lelve éppúgy, mint évtizedekig egyazon hűséges házasságban élve; saját szülőtteket vagy örökbefogadottakat nevelve, köztük akár több sérült, fogyatékkal élőt is – hosszas társadalmi tanulmányt lehetne írni a NOE tagságának összetételéről (szükség is volna rá, persze). Ilyen összetartó gazdagság, mondhatni kincsesbánya csak értékek mentén tud létrejönni; ezért jóval több a NOE, mint érdekcsoport, mint lobbicsoport, mint baráti kör, mint programszervező központ vagy mint intézményes ugródeszka a karrierépítéshez, bár ezek mindegyikéből felfedezhetünk vonásokat Egyesületünk életében, és aki kívülről, messziről vagy nem teljes jóindulattal néz ránk, azonosíthat is bennünket ezek közül bármelyikkel. A NOE összetett szervezetét nemcsak a látható intézményi keretek alkotják, hanem egyúttal közösségeinek egy szinte láthatatlan, rejtett hálózata, aminek a családról alkotott „együttes élmény” a biztos alapja.

Férfiként és nőként odaadó szeretettel fordulunk egymás felé: ezért gyermekeink születnek, velük egyre nagyobb családot alkotunk, akiket nevelni, növelni akarunk; átérezzük ennek minden felelősségét, megosztjuk egymással ennek minden örömét, biztos tudatában annak, hogy mindez: érték. A Teremtő Isten legszebb munkájában vállalunk részt, a családokban emberek születnek a világra, akik a maguk össze nem téveszthető egyediségében, személyük teljes méltóságában külön-külön meg nem ismételhető értékes lények. Ahogy a teremtéstörténetben minden nap azzal végződik, hogy „látta Isten, hogy ez jó”, ezt mondhatjuk mi is: látjuk, hogy jó, hogy örömeik forrása a család, meg az arra épülő közösségeink. A közös családi örömeik tapasztalata ad erőt és kedvet ahhoz, hogy érdemes tenni érte akkor is, ha az eredmények kisebbik része válik csak láthatóvá.

Az „eredményekről” szólva biztos, hogy nem most van itt a leltározás ideje. Végiggondolhatnánk, hogy huszonöt év alatt mikor, hogyan, merre alakult a magyar társadalomban a család értéke, értékelése, s hogy mi volt ebben a NOE szerepe, közreműködése. Ugyanígy azt, hogy milyen mértékben alakultak, épültek, gazdagodtak emberi, családi, szakmai közösségek, s hogy mindebben mi volt a NOE szerepe, közreműködése. Hasonlóképpen azt is, hogy a családok érdekeinek védelme, a családok érdekében meghozott intézkedések és azok hatása hogyan alakult 25 év alatt, s hogy mindebben mi volt a NOE szerepe, közreműködése. Ki tudja, melyik leltárt lenne nehezebb megcsinálni, s hogy hogyan alakulnának a számadások országos, regionális, helyi szinten. Számadatok, grafikonok, táblázatok és paragrafusok sokaságának felemlegetése nélkül is bizvást elmondhatjuk, hogy a NOE mindig

a pozitív oldalon állt, és sokat elért, meg azt is, hogy mindez nem lett volna lehetséges a tagság megmérhetetlen mennyiségű önkéntes munkája nélkül, és anélkül a megszámlálhatatlan mennyiségű segítség nélkül, amit a családok érdekében a partnerszervezetek, szakmai intézmények, manapság pedig a törvényhozás és a kormányzat is megadtak, megadnak. Ezt a munkát igyekszünk tőlünk telhetően folytatni ezután is, tudva, hogy a mindenkit meg-

elégedéssel eltöltött tökéletes sikerek elérése nem erre a világra van kitalálva.

A NOE egyik nagy erőforrása (sokszor elmondtuk már ezt is) éppen az, hogy minden rendelkezésére álló eszközt felhasználva a családok, a nagycsaládok mellé állt és áll oda. Azaz nem politikai, üzleti érdekszövetségek, hitvallások, egyházak, pártok és kormányok mellé. Hányszor fordult a széljárás 25 év alatt, hány párt alakult és esett szét, hány érdekszövetségről bizonyosodott be, hogy nehéz bennük tartósan megbízni. A NOE a családok mellett állva – akkor is, ha tagokról volt szó, akkor is, ha nem tagokról – arra vállalkozott, hogy átvitt értelemben legalábbis felszisszen, ha a családok lábára lépnek, vagyis ha csak teheti, hangot ad véleményének, elképzeléseinek. Amikor ez találkozott kormányzati vagy pártok programjaiban megfogalmazott elképzelésekkel és intézkedésekkel, olyankor és azokkal természetes módon jöhetett létre érdekszövetség, akár szoros együttműködés is. Ettől még igaz és érvényes maradt, hogy a NOE ilyenkor sem szeretett volna és ma sem szeretne semmit feladni alapvető, értékeken alapuló célkitűzéseiből, civil karakteréből.

Voltak évek, amikor a NOE-t politikai minősítésekkel illették, akár vádolták is, voltak évek, amikor nemcsak vezetői és szakértői, hanem szinte a megemlézése is nemkívánatosnak számított a médiában, amikor megmosolyogták, félremagyarázták, csúsztatásokkal hamisították meg, amit képviselt. Ha egy országos civil szervezetet némelyek zavaróan jobboldalinak, mások zavaróan konzervatívnak, ismét mások zavaróan kritikusan tartanak, akkor nyugodtak lehetünk: még mindig és a legjobb értelemben véve civilek vagyunk, és szándékunk szerint azok is akarunk maradni. Azt jelenti ez, hogy meg akarunk maradni a család értékei mellett; hogy közhelyet mondjak, meg akarjuk valósítani azt, hogy a család a társadalom alapsejtje. A családok akkor szoktak szétesni, a családi béke akkor szokott felfordulni, amikor a tagjai között a hatalmi és érdekvizonyok felülkerekednek a közös értékeken, egymás elfogadásán, egymás megbecsülésén, az őszinte párbeszédén. Így lehet ez egy civil szervezettel, és talán így van a társadalommal is. Monolit, párbeszédképtelen, véleménykülönbséget nem tűrő vagy éppen erővel elnyomó hatalmi szervezetekben mindig a civil szervezetek és a

családok voltak legelőször útban: hadd ne utaljak itt és most a történelemből jól ismert és alaposan megszenvedett példákra. Amikor a családot, a családokat tartjuk a társadalom alapsejtjének, amire minden további közösség felépülhet, akkor pontosan arra gondolunk, hogy tiszteletben tartjuk azt a sokféleséget, ami már a kavicsok és falevelek szintjén is megvan a teremtésben anélkül, hogy ebből nagyobb bajok származnának. Arra gondolunk, hogy akár egyesületek belül, akár azon kívül azzal az elfogadással kész bizalommal, párbeszédre kész kíváncsisággal akarunk egymás felé fordulni, ami a családban is biztosítéka az igazi növekedésnek, a tiszta szeretetnek.

Alapításakor az Egyesület meg kellett hogy küzdjön a születésből adódó feladatokkal, veszélyekkel. Sikerral tette, felnövekedett, szava, tekintélye lett. Kamaszkorába érve új kihívások érték,

alkalmazkodni kellett átrendeződésekhez, meg kellett szoknia, hogy a ruháit kinőtte, hogy már kevésbé átlátható, kéz és láb, fej és szív nehezebben hangolódik össze. A párválasztó korába érkezett huszonöt éves legidősebb fiunkkal egyidős NOE felnőtt, ahol helye és ideje van annak, hogy azonossága biztos tudatában tevékenykedjék, hogy önálló legyen, és ha kívánatos is mások szemében, maga döntsön arról, hova áll oda és hova nem. Azt kívánom tiszta szívből a NOE egész vezetése nevében is, hogy örömmel, felelősséggel és sikerrel folytathassuk mindazt, amit eddig tettünk, és hogy felismerve az új meg új lehetőségeket, szabad lélekkel együttműködve minden jóakarató emberrel, intézménnyel, szervezettel, akár hatalommal is, továbbra is a családok javát, növekedését, boldogulását szolgálhassuk.

A jubileumi év végén

Kedves Tagtársaim!

Amikor 2011-ben megterveztük a jubileumi év eseményeit, reméltük, hogy az ünnepi év emlékezetes lesz mindannyiunk számára. Úgy gondolom, terveink valóra váltak, több alkalommal is lehetőségünk volt találkozásra, beszélgetésre, közös ünneplésre.

Egy rövid áttekintés az idei évről:

Az ünnepi programsorozat már a közgyűlésen megkezdődött, ahol röviden megemlékeztünk az alapító közgyűlésről, majd a helyi szervezeteink képviselői által hozott tortákat kóstolhattuk meg. Nehéz volt eldönten, hogy melyiket válasszuk, mind mestermunka volt.

A májusi családi napon, az Orczy Parkban több mint háromezren töltöttünk együtt egy szép napot. A programok a hét régió összefogásával születtek meg, ez közös ajándék volt a családok számára. A gyermekek különleges és hagyományörző kézműves programokon, sportprogramokon próbálhatták ki ügyességüket. Sokan akkor jártak először a Természetudományi Múzeumban vagy a Fávészkerben, Józsefvárosban.

Nyáron sem maradtunk télenek. A várva-várt júliusi családkongresszuson, Lakitelken színvonalas előadásokból, meghitt beszélgetésekből választhattunk. A gyermekek a jól szervezett foglalkozásoknak, kirándulásoknak köszönhetően a négy nap alatt egy percet sem unatkoztak. Sokak számára ez a program igazi feltöltődést nyújtott.

A már nyár végére átkerült „Őszi találkozó” keretében Gyula városát és a Körösök vidékét ismerhettük meg, a vár egy nagy ölelést is kapott tőlünk. A családok többsége egész hétvégét töltött el ebben a vendégszerető történelmi városban.

A programsorozatot méltóképpen zárta szűkebb körű, mintegy háromszáz fős ünnepségünk az alapítás évfordulójához közel. Ezt a Szent Margit gimnázium patinás épületében rendeztük meg. Csiky Zoltánné (Klári) kitűnő programot állított össze. Hárman szólítottak meg bennünket. Ader János köztársasági elnök úr a nagycsaládos létről beszélt, Soltész Miklós államtitkár úr beszédében méltatta a NOE tevékenységét is, Mohay Tamás összefoglalta a NOE elmúlt 25 évét. Nagy örömmünkre díszvendégünk, Ader János köztársasági elnök úr a fogadáson is velünk maradt feleségével együtt, akiben nagyon kedves asszonyt ismerhettünk meg. Ünnepségünket megtisztelte részvételével Sólyom László köztársasági elnök úr is. Némelyik híradóban is látszott, hogy a sorokban ülők egy képes kiadványt forgattak, ami a NOE 25 évét foglalta össze idézetek segítségével. Ez a kiadvány főként Egyed Évának köszönhető, óriási sikert aratott.

Honlapunkon minden rendezvényről láthatók képeket, ezek némileg visszaadják a rendezvények hangulatát.

Az őszi folyamán elindult a főtitkárunk, Kardosné Gyurkó Katalin által szervezett nagycsaládos közéleti kollégiumunk, amely két éven át folytatódik Lakitelken.

A rendezvények előkészületei, megszervezése, lebonyolítása óriási terhet rakott a Titkárságra. Dolgozóink Egyed Éva vezetésével kitűnő munkát végeztek. Az Elnökség nevében is köszönöm tehát Évának, Vikinek, Briginek, Erikának, Marcsinak, Eszternek, hogy a napi feladataik mellett ebben a mozgalmas évben derekasan helytálltak. Köszönjük régiós titkárainknak, hogy mindig számíthattunk a támogatásukra, munkájukra.

Kedves Családok!

Mint látjátok, nagyszerű évet zárunk, sok munka van mögöttünk, de nemsokára elérkezik a karácsonyi időszak, amikor lesz alkalmunk lassításra és egy kis pihenésre. Kívánom, hogy mindenkinek meghitt ünneplésben legyen része családja körében!

SZÉKELY HAJNALKA
elnök

Elnökségünk szeptember 5-ei ülésén 79 család és a Nagycsaládosok Hosszúhetényi Egyesületének felvételéről döntött. Ezen az ülésen további két határozat született:

- az elnökség felkérte a Fegyelmi és Etikai Bizottságot, hogy kezdje el a MAFÉSZ működésével kapcsolatos vizsgálatot,
- a GYIA Tanácsban a NOE-t továbbra is Vári Ferenc képviseli.

Szeptember 15-én **rendkívüli közgyűlést** tartottunk, ugyanis alapszabályunk módosítására volt szükség. Az éves rendes közgyűlésen a NOE nevét „Nagycsaládosok Országos Egyesülete – Szövetség”-re változtattuk. A nemrég elfogadott civil törvény újabb változása miatt a NOE nem minősül szövetségnek, mert egyéni tagjai is vannak. A bíróság a név megváltoztatására kötelezett bennünket, ez pedig közgyűlési határozatot igényel. A közgyűlés egyhangúlag elfogadta a régi elnevezés visszaállítását: Nagycsaládosok Országos Egyesülete.

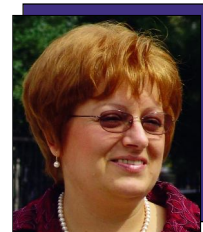
Szeptember 17-én **Révész Máriuszt** és munkatársát, **Ónody Csillát** a NOE iroda helyiségében szakmai beszélgetésen fogadta **Székely Hajnalka** és a NOE számos szakértője. A megbeszélésen Révész Máriusz arról tájékoztatót, hogy miniszterelnöki tanácsadóként rövidesen létrehoz egy testületet, amely a népesedési és családpolitikai területekkel foglalkozik majd. A testület munkájába a NOE képviselőjét is meghívja, számít a tapasztalatainkra és szakértelmünkre.

Szeptember 20-án **Kutassy Jenő** képviselte egyesületünket a Reklám Világszövetség Magyarországi Tagozata által szervezett „Vigyázzunk a gyermekekre” fórumon.

Szeptember 21-én **Székely Hajnalka** részt vett a Népesedési Tanácsadó Testület alakuló ülésén. A Testület feladata lesz a nagyobb családpolitikai témák áttekintése, javaslattétel, törvény- és rendelettervezetek véleményezése, a népesedési téma médiában való megjelenítése.

Szeptember 27-én a Nógrádi Napraforgó Hagyományörző és Szociális Egyesület ünnepélyes keretek között adta át a „Tápláló szeretet” akció keretében készült befőtteket a Nagycsaládosok Nógrád Megyei Egyesülete és a Bizalom Erzsébeti-Soroksári Nagy-

családosok Egyesülete képviselőinek, **Fehérné Szabó Valéria Mónikának** és **Kele Istvánnának**. Az ünnepségen részt vett még **Székely Hajnalka, Csiky Zoltánné, Tölgyes Eszter** és **Kutassy Jenő**.

Szeptember 27-én **Székely Hajnalka** és **Dabóczi Ferenc** az UNILEVER képviselőivel folytattak megbeszéléseket, ahol kisebb együttműködésekben állapodtak meg. Táplálkozással, életmóddal kapcsolatos témákban jelennének meg a NOE-ban, egy későbbi választmányi ülésünkön a civilek és cégek közötti kapcsolatról tartanak előadást.

Szeptember 28-án **Székely Hajnalka** képviselte Egyesületünket az Operaházban a Hunyadi László főpróbáján. Az előadás előtt a Kárpát-medencei Családszervezetek Szövetségének képviselőivel közösen megkoszorúzták az Erkel-szobrot.

Szeptember 29-én, Adán „Családpolitika ma és holnap” címmel tartott nemzetközi tanácskozáson vett részt **Székely Hajnalka**. A konferencia után a résztvevők megünnepelték a Vajdasági Nagycsaládos Egyesületek Szövetsége megalakulásának 10. évfordulóját.

Elnökségünk október 3-iki ülésén 40 család, valamint a **Balaton-felvidéki Nagycsaládosok Egyesülete, a Dunaharaszti Nagycsaládosok Egyesülete** és a **Csemete Nagycsaládosok Egyesülete Zsombó** felvételéről hozott egyhangú döntést.

Október 13-án **Székely Hajnalka** részt vett a Népesedési Tanácsadó Testület második ülésén, melyen a KSH által benyújtott javaslatok kerültek megvitatásra.

Elnökségünk november 7-ei ülésén 50 család felvételéről döntött. A **CIB Bankkal** folytatott tárgyalások elhúzódása miatt a szerződés lejáratí idejének 3 hónappal történő meghosszabbításához – az egyéb feltételek változatlanul hagyása mellett – az Elnökség egyhangúlag hozzájárult.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: EGYED ÉVA

Kedves CIB bankkártyával rendelkező Tagtársaim!

A Bankkal folynak a tárgyalások a szerződés meghosszabbításáról, de előreláthatóan a megállapodás csak 2013-ban fog megszületni. Ezért az Elnökség a Bank kérésére hozzájárult a szerződés lejáratí idejének 3 hónappal történő meghosszabbításához, az egyéb feltételek változatlanul hagyása mellett.

Amint lesz újabb információnk, a honlapon, a vezetőségi levelező listákon és a NOE Levelekben is jelezni fogjuk. Megértésüket köszönöm!

EGYED ÉVA

ANNO sorozatunk lezárásaként a NOE országházi „megjelenéseiről” szóló tudósításokból elevenítünk fel.

A NOE Levelek 110. számából (1999. február)

Parlamenti karácsony

Az idei (1998) karácsonyon kedves meglepetésben volt részünk. Az Országgyűlés elnökének meghívására egyesületünk tagjai lehettek vendégei az ország házának, egy délelőtti átvéve annak jelképes kulcsát. Tekintettel arra, hogy 1999 az idősek éve, a meghívás elsősorban nagyszülőknek és unokáknak szólt.

A Parlament december 20-án délelőtt megtelt boldog, csodálkozó szemű gyerekekkel, mosolygó szülőkkel és nagyszülőkkel. Köszönet illeti a Titkárságot a vendégsereg megszerve-

zéséért. Itt is köszönetet mondunk az Országgyűlés elnökének és munkatársainak az értékes műsorért, a figyelmes rendezésért, a kakaós-süteményes vendéglátásért és a hazafelé útra csomagolt elemzősiért.

Ez volt a parlamenti karácsonyok történetében az első eset, amikor egész családokat hívtak meg.

A NOE Levelek 151. számából (2003. június)

Május 25-én nagy sikerrel zajlott a parlamenti gyermeknap. A Vöröskereszt égisze alatt szervezett, sokszínű programon résztvevő gyermekek zöme a NOE köreiből jött, 42 településről. Budapestiek nem jöttek, hiszen bízunk benne, hogy ők családjukkal, iskolájukkal könnyebben megismerhetik belülről is ezt a páratlanul szép épületet. Olyan gyermekeket hívtunk, akik még esetleg a fővárosban sem jártak soha, az Országházban pedig biztosan nem....

Mindenki számára meglepetés volt itt egy rendkívüli kiál-

lítás: Az elmúlt évtizedek magyar mese-bábfiguráival találkozhattak személyesen. Kitűnő ötletnek tartjuk, hogy a bábfigurák a kiállításon televízió is megleve- nedtek, és hogy a televízióban mostanában nem látható mesék videokazettán megvásárolhatók!

A NOE Levelek 161-162. számából (2004. szeptember)

Kitüntetések a Nemzetközi Családév 10. évfordulója alkalmából

Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium kedves ünnepség keretében miniszteri dicsérettel, Pro Caritate, illetve Pro Familiis díjjal ismerte el a családo- kért áldozatos munkát végző házaspárok, pedagógusok vagy éppenséggel Egyesületünk önkénteseinek munká- ját.

A Parlament Felsőházi termében Kökény Mihály minisz- ter úrtól tagjaink közül a következők vehettek át elisme- rést:

Pro Familiis szakmai díjban részesült:

Márki László, Egyesületünk leköszönt elnöke, Gara Sándorné (Körösladány), Heim Károly és Heim Károlyné (Szekszárd), Joachim Györgyné (Budapest), Lak Gyula és Lak Gyuláné (Budapest), Ménési Balázs és Mezősi Krisztina (Budapest), Orosz Mária (Salgó- tarján), Paragi Sándorné (Üllés), Szilágyiné Kerekes Margit (Püspökladány).

Miniszteri dicséretben részesült:

Dr. Gauland Mária (Dunaharaszti), Takácsné Szakács Ilona (Kapuvár).

A NOE Levelek 209-210. számából (2009. július)

„Szövetségben a családokért” konferenciát rendeztünk a Parlamentben

Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke, valamint Hans Kaiser, a Konrad Adenauer Alapítvány magyarországi igazgatója nyitotta meg a most második alkalommal megrendezett „Helyi szövetség a családért” konferenciát.

A NOE fennállásának 22 éve alatt rengeteg jó és rossz önkormányzati tapasztalatot gyűjtött. Ezek nyomán kezdett körvonalazódni, hogy valamiképpen nyilvánosságot kellene kapnia a jó gyakorlatoknak, a pozitív hozzáállásnak.

A helyi szövetséget legtöbbször az önkormányzat koordinálja. A mozgalomban részt vehetnek civil szervezetek, intézmények, vállalkozások, oktatási intézmények, egyházak, kisebbségi szervezetek, segítőkész magánszemélyek. A cél az, hogy mindenki tekintse át a saját tevékenységét, környezetét, hogy mit tudna tenni a családok életkörülményeinek, közérzetének javításáért. Természetesen településenként változik, hogy a szövetség mit és hogyan old meg. A lényeg az összefogás és átfogó gondolkodás, ami minden helyi erőt mozgósít a cél érdekében, és amely képes felülemelkedni politikai szembenálláson, egyéni érdeken, ideológiákon, és egy közös cél érdekében tenni is hajlandó. A NOE arra számít, hogy önkormányzataink minél nagyobb számban partnereink lesznek a mozgalom elindításában.

A konferencián elhangzott előadások azt bizonyítják, hogy máris vannak olyan helyi közösségek, amelyeknek a példája jó ötleteket adhat másoknak, és bizonyítja,

hogy ha helyükön vannak az értékek, vannak közös célok és olyan emberek, akik e célokért másokkal együtt tenni is hajlandók, akkor van esély arra, hogy változtassunk a jelenlegi helyzeten. Az a lelkes német vállalkozó, aki felismerte, hogy érdemes nőket foglalkoztatnia, a nőbarát várossá alakuló *Szentendre*, a fiatalokat középpontba helyező *Szolnok*, a település túléléséért családokat betelepítő és minden eszközzel támogató *Tápszentmiklós*, a családokért, fiatalokért sokféle módon tevékenykedő *Sopron*, az egymásért anyagi terheket is vállaló szolidaritásra buzdító *Váci Egyházmegye* – mind-mind olyan példát jelenítettek meg, amelyek reményt adnak arra, hogy nyitott szívű és fülű honfitársainkkal megvalósíthatjuk elképzelésünket: a „Helyi szövetség a családért” mozgalmat.

A NOE Levelek 223-224. számából (2010. szeptember)

Helyi Szövetség Konferencia az Országgházban

Immár a harmadik ilyen tárgyú konferenciánkat tartottuk a Népesedés Világnapján, a NOE Családbarát Önkormányzat díjának átadásával együtt. Az esemény lebonyolításához támogatóként idén is segítségünkre volt a Konrad Adenauer Alapítvány.

Meleg júliusi nap volt 14-én, már az Országgház falai sem nyújtottak sok hűvöset, mégis 350 ember összegyűlt, hogy együtt legyen, hogy közösséget alkosson, hogy részese legyen valami jónak, hiszen maga a hely is ünnepi volt. Az eseményt Jakab István, az országgyűlés alelnöke nyitotta meg, hangsúlyozva a családok fontosságát, mert bennük rejlik a nemzet megtartó ereje. Székely Hajnalka, elnökünk a családokon kívüli helyi közösségek szervezésének fontosságára mutatott rá. Nyitrai Imre, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium helyettes államtitkára kiemelte, hogy a családok állapota és jellege sorsformáló tényező. Fűrész Tünde, ugyanezen minisztérium munkatársa bővebben kifejtette az új kormányának a családpolitikáról alkotott elképzeléseit. Hans Kaiser, a Konrad Adenauer Alapítvány magyarországi vezetője összefüggésbe állította az államot és az önkormányzatokat, valamint magukat a családokat a közösségi felelősségvállalás kapcsán. Székely András, a Három Királyfi, Három Királylány munkatársa arra hívta fel a figyelmünket, hogy

a családban megélt események legapróbb részletei is kihatnak egészségünkre, befolyásolják életünk hosszát. Az esemény vége felé szó esett arról is, hogy a munkahelyek számára is fontossá kell válniuk a családoknak. Ismét vendégünk volt Tápszentmiklós polgármestere, aki beszámolt az elmúlt egy év eseményeiről községükben, a település családmegtartó intézkedéseiről.

A NOE Levelek 230. számából (2011. május)

Március 30-án az Országházban volt a 10 éves Kárpát-medencei Családszervezetek Szövetségének ünnepélyes közgyűlése. A közgyűlés keretében több határon túl élő nagycsaládos tett állampolgári esküt.

A NOE Levelek 231-232. számából (2011. szeptember)

Újra Helyi Szövetség Konferencia az Országházban

A Konrad Adenauer Alapítvány támogatásával ismét megszerveztük a „Helyi szövetségek a családokért” konferenciát. A rendezvényt ebben az évben is összekötöttük a Családbarát Önkormányzat díjak átadásával, és mindkettő méltó helyszínül idén is az Országház Főrendiház Terme szolgált.

A konferencia a nevén túlmutatva ünnep volt a hétköznapok sűrűjében. Újra találkozhattunk, a települések előljárói megismerkedhettek egymással, tapasztalatot cserélhettek. Kapcsolatok kezdete, új dolgok és eszmék bölcsője is volt ez a nap, melynek során az előadók is megerősítettek minket abban, hogy jó úton járunk, és szükséges az a munka, amit végzünk.

Kövér László, az Országgyűlés elnöke a legnagyobb értéknek nevezte beszédében a családot, és kiemelte: „A családalapítás a legnagyobb szolgálat, amelyet az egyén társadalma, hazája és az egész emberiség javára tehet.” Réthelyi Miklós, a Nemzeti Erőforrás Minisztériumának vezetője arról beszélt, hogy a család az a közösség, amely meghatározza a bele születő egyén sorsát, majd a nagyobb közösségek létének alakulását is. A miniszter úr elmondta, mint nagypapakorú NOE-s, hogy most az alapítók a sorra születő unokákkal hitelesítik mindazt, amiért az Egyesület létrejött. Zárszóként említette, hogy nemcsak a települések, hanem a nemzet jövője is a családoktól függ. Székely Hajnalka, elnök asszonyunk a családokért végzett közös munkálkodás fontosságát emelte ki. A már Magyarországon is működő Helyi Szövetségek tényleges összefogására hívta fel a figyelmet, fontosnak nevezve az „élhető” lakóhelyek kialakítását. Hans Kaiser, a Konrad Adenauer Alapítvány magyarországi vezetője üdvözölte a családpolitikai kezdeményezéseket, és például állította azt Európa más országai számára is. Soltész Miklós, a NEFMI államtitkára megerősítette a hallgatóságot, hogy bár számos támadás éri a kormányt, mégis rendkívül fontosnak tartják, hogy családpolitikai törekvéseiket véghezvigyék. Gémesi György, a Magyar Önkormányzatok Szövetségének elnöke, Gödöllő polgármestere elmondta, mennyire fontos a tenni akarás, az elszántság, hogy minden akadály ellenére kitartsunk, és végre is hajtsuk azokat a változásokat, amelyek jobbá, erősebbé tehetik a helyi szövetségeket, kapcsolatokat, közösségeket.

Ezután következett a Családbarát Önkormányzat Díjak átadása. Elnökségünk 5 településnek ítélte oda a díjat: Cégénydányád, Dunaharaszti, Gyenesdiás, Gyula és Kétsoprony önkormányzatának.

Ezt követően a kronachi (Németország) családhálózat alapítója, Cornelia Thron kihangsúlyozta, milyen fontos az értékrend a családokban, valamint az erre épülő szociális eszme gyakorlatba átültetése. A konferencia végén Péterfi Ferenc, a Közösségfejlesztők Egyesületének elnöke arról beszélt, hogy mennyire fontos a települések életében a helyi közösségek szerepe, amely által sokoldalú együttműködések jöhetnek létre, szolgálva a helyi szövetségek megerősödését.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: EGYED ÉVA

Szavatosság avagy jótállás?

A köztudatban sokan összetévesztik a szavatosságot a jótállással, így különösen az ünnepek közeledtével fontosnak tartom ezt a témakört gondosan körbejárni.

Mindenekelőtt kiemelendő, hogy a szavatosság és a jótállás – melyeket elsősorban az 1959. évi IV. tv. (továbbiakban: Ptk.) rendez – a **termék egészére** vonatkoznak, így pl. mobiltelefonok esetében az akkumulátorra is. Fogyasztói szerződéskor pedig a szavatosság vagy jogszabályon alapuló (kötelező) jótállás keretében érvényesített kifogásról a kötelezett (pl. eladó) kérésre minden esetben **köteles jegyzőkönyvet** felvenni, amelynek másolatát át kell adnia a kifogásoló személynek.

A **szavatosság** alapján a kötelezett szavatosságot vállal arra, hogy a dolog a meghatározott időintervallumon belül nem fog elromlani pl. gyártási hiba miatt, vagyis a kötelezettet (pl. eladót) a szolgáltatás hibájáért felelősség terheli. A Ptk. kimondja, hogy **a szavatosság az eladó hibás teljesítésért való felelősségét jelenti, és kizárólag visszterhes szerződés esetén áll fenn.** A szavatosság formái a kellék- és a jogszavatosság. **Kellékszavatosság** esetén a kötelezett szavatol. **Hibás teljesítésnek** az minősül, amennyiben a teljesítés időpontjában (pl. a vásárlás időpontjában) a szolgáltatott dolog nem felel meg a jogszabályban (pl. szabvány) vagy a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak. A teljesítés időpontja a dolognak a fogyasztó részére történő átadása (pl. üzletben lévő vásárlás esetén, amennyiben a dolgot az üzletben átveszik, úgy ez a nap, de amennyiben a dolgot kiszállítják, úgy már a kiszállítás napja számít). Fontos tudni, hogy az **nem hibás teljesítés**, ha a dolog hibái felismerhetők vagy ismertek voltak. Megjegyzendő továbbá, hogy **hibás teljesítés** a szakszerűtlen összeszerelés is, ha a szerelés szerződéses kötelezettség, és azt a kötelezett (pl. eladó) vagy olyan személy végezte el, akinek magatartásáért a kötelezett felelős. Amennyiben a jogosult (pl. vásárló) végzi el az összeszerelést, úgy ha az adott használati útmutató hibájára vezethető vissza a szakszerűtlen összeszerelés, az hibás teljesítésnek számít. Érdemes felhívni a figyelmet arra, hogy lehetőség van a szavatossági jogok érvényesítésén felül a kár megtérítésére is a **kártérítésre** vonatkozó szabályok alapján.

Jogszavatosság esetén a kötelezett jogilag is hibátlan szolgáltatással tartozik, vagyis azért szavatol, hogy a jogosult olyan jogot szerez, amelyre őt a szerződés jogcíme jogosítja, így harmadik személy joga nem akadályozza vagy nem korlátozza a jogosult jogszerzését (pl. ingatlan eladója nem gondoskodik arról, hogy a bérlő határidőben kiköltözzön az eladott ingatlanból).

A fentiekben részletezett szavatossági igényt a teljesítés időpontjától számított **2 éves elévülési határidő** alatt lehet érvényesíteni. Használt dolognál rövidebb határidő is fennállhat, de ennek is **min. 1 évnek** kell lennie. Használt terméknél ugyanazok a szavatossági jogok érvényesíthetők, mint az új termékek vonatkozásában, kivéve a cserét. Lényeges, hogy a dologra vonatkozó szavatossági határidő annyi nappal hosszabbodik meg, ahány nap a hiba közlésétől a kijavítás elvégzéséig eltelt. Amennyiben a dolog vagy jelentősebb részének kijavítására, illetve kicserélésére kerül sor, úgy az elévülési határidő újból kezdődik. Fogyasztói szerződésnél a szavatossági jogok **3 év** elteltével szűnnek meg, egyes termékek esetén azonban ennél hosszabb határidő is fennállhat.

A Ptk. alapján hibás teljesítés esetén **négyféle kellékszavatossági jog áll fenn** a fenti elévülési határidőn belül. **Elsősorban a dolog kijavítását vagy kicserélését lehet kérni**, amelyek közül főszabály szerint választhatunk; kivéve, ha a választott szavatossági igény teljesítése lehetetlen, vagy ha az a másik szavatossági igény teljesítésével összehasonlítva aránytalan többletköltséget eredményezne a kötelezettnek (pl. eladónak). Cserénél kizárólag olyan terméket vagyunk kötelesek elfogadni, amely tulajdonságai tekintetében a korábbival azonos. A kötelezettnek pedig törekednie kell arra, hogy a kijavítás vagy kicserélés lebonyolítási ideje ne lépje túl a 15 napot. Ha sem kijavításra, sem kicserélésre nincs jogunk, vagy pedig azt a kötelezett (pl. eladó) nem vállalta vagy nem végezte el megfelelő határidőn belül a számunkra okozott jelentős kényelmetlenség nélkül, úgy **másodszorban árleszállítást kérhetünk, vagy lehetőség van az elállásra** (kivéve: jelentéktelen hiba), melyek közül szintén választhatunk. Az árleszállításkor a dolog vételárát kell alapul venni, és az elszenvedett érdeksérelem megfelelő kiegyenlítésére tekintettel kell csökkenteni. Elállás esetén a már teljesített szolgáltatások visszajárnak, vagyis a kötelezettnek (pl. eladónak) a dolgot vissza kell vennie, és ezzel egyidejűleg a vételárat vissza kell adnia a jogosultnak (pl. vevő). Fontosnak tartom kiemelni – mivel jómagam is már számtalanszor találkoztam ezzel a problémával –, hogy amikor az eladó a termék árának levásárlását ajánlja fel, úgy azt nem vagyunk kötelesek elfogadni, mivel a vonatkozó jogszabályok ilyen szavatossági igényt nem ismernek.

Most vizsgáljuk meg közelebbről a **jótállást**, melynek hétköznapi neve **garancia!** Ebben az esetben a kötelezett a dolog mindazon hibájáért köteles helytállni, amely a jótállás időtartamán belül merül fel. Mentésül azonban a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett. Vagyis a **kötelezettnek** (pl. eladónak) **kell bizonyítania**, hogy a hiba oka már a dolog átadását követően lépett fel.

A jótállás azonban csak azon dolog esetén áll fenn, amire azt jogszabály (vagyis a 151/2003. (IX. 22.) kormányrendelet az egyes tartós fogyasztási cikkekre vonatkozó kötelező jótállásról) **kötelezően előírja**, vagy **önkéntes alapon**, amelyre nézve pl. egy szerződés vagy egy reklám ilyen tartalmú kötelezettségvállalást hordoz. A kormányrendelet alapján különböző **kedvezmények** illetnek meg, így különösen, ha az eladó a jótállási jegyen szervizt is megadott, kijavítás iránti igényünket közvetlenül ennek helyén is érvényesíthetjük, vagy amennyiben 3 munkanapon belül érvényesítjük csereigényünket, úgy az eladó köteles a terméket kicserélni, feltéve, hogy a meghibásodás a rendeltetésszerű használatot akadályozza. Külföldi termékek vásárlásakor kiemelendő, hogy az eladó ebben az esetben is köteles magyar nyelvű jótállási jegyet átadni a vásárláskor.

A kormányrendelet szerinti kötelező jogszabályon alapuló jótállás **1 évig** tart, amelyet a vásárlás napjától, illetve az üzembehelyezéstől (feltéve, ha azt a kötelezett, így pl. eladó vagy képviselője végezte el) kell számítani.

Önkéntes jótállásban a kötelezett (pl. eladó vagy gyártó) a kötelező jótállásnál **kedvezőbb** feltételeket is megállapíthat. A jótállás időtartama is meghosszabbodik a kijavítás idejével, a termék vagy jelentősebb részének kicserélése, illetve kijavítása esetén pedig a jótállás időtartama újból kezdődik.

A jótállási jogok gyakorlásánál a **szavatosságra vonatkozó szabályokat** kell a megfelelő eltérésekkel alkalmazni, így ugyanazokat az igényeket (kijavítás, kicserélés, árleszállítás, elállás) ugyanazokkal a feltételekkel érvényesíthetjük.

Amennyiben a fentiekkel kapcsolatban további kérdésük merülne fel, úgy azokat a dr.garancsy.georgina@t-online.hu e-mail címen tehetik fel.

Áldott, Szeretettel Teljes és Békés Ünnepeket Kívánok!

DR. GARANCZY GEORGINA

PÁLYÁZATOK

Pályázati felhívás

Kiíró: „Mosolyvirág” Nagycsaládosok Debreceni Egyesülete
4031 Debrecen, Angyalföld tér 11.

Témák:

„A szülők, nagyszülők életmeséi”

avagy írd le, amit a szüleid, nagyszüleid meséltek neked az életükről, és te érdekesnek, tanulságosnak, vagy akár viccesnek találtad.

„Amikor kicsi voltál...” / „Amikor kicsi voltam...”
avagy minden család őriz történeteket, gyermekei visszaemlékeznek az együtt töltött meghitt évekre.

Olyan történeteket, történet-csokrokat várunk műfaji kötöttség nélkül (a családi anekdotáktól a mesén, novellán, riporton át a naplójáig), amelynek a gyermekek (és szülei) a szereplői. A terjedelmet nem korlátozzuk. Írhatják szülők, nagyszülők, gyermekek. Illusztrálni is lehet.

A pályázók műveit négy korcsoportban bíráljuk el:

1. 10 éves kor alattiak,
2. 10-től 14 éves korig,
3. 14 – 33 év közöttiek,
4. 33 év felettek.

Beküldési határidő: 2013. januártól folyamatosan 2013. március 31-ig.

Eredményhirdetés: 2013. május 1.

Díjkiosztás: 2013. május 15-én, a Családok Napján.

Valamennyi korcsoportban az **első három helyezettet díjazzuk**, de minden pályaművet beküldő ajándékot kap.

Az eredményhirdetést követően az összegyűjtött pályázati anyagokból kiadvány készül, ezért a beküldött pályaműveket visszaadni nem áll módunkban. A pályázat beküldése egyúttal a kötetben való megjelenéshez való hozzájárulás is.

Elfogadunk kézzel írott (szépen, olvashatóan), géppel előállított, illetve elektronikus formában megküldött pályaműveket is. Szeretnénk kérni, hogy lehetőleg e-mailben küldjék a pályázati anyagot.

A pályázat további részleteiről érdeklődni lehet: **(20) 312 85 84**. A fenti határidőig, az alábbi címre kérjük megküldeni a pályázatokat:

„Mosolyvirág” Nagycsaládosok Debreceni Egyesülete
Levelezési cím: 4031 Debrecen, Angyalföld tér 11.
e-mail cím: rildiko59@gmail.com

korábbi pályázatok anyaga olvasható:
www.mosolyvirag.info

Kedves Tagtársak!

Örömmel adunk hírt egy pályázati lehetőségről.

Néhány építőanyag gyártó cég a WIENERBERGER Zrt. szervezésében adományokat ajánlott fel a NOE-nak. Ez a támogatói kör a NOE tagsaládjai részére kíván természetbeni adományokat adni. Ezért a Támogatók és a NOE közös pályázatot írnak ki.

Felajánlásukkal segíteni kívánnak két olyan családot, akiknek feltett szándéka, hogy saját otthon építenek maguknak, de eddig elegendő önerő hiányában ezt nem tudták megvalósítani. Az adományozó cégek saját termékeikkel kívánnak támogatást nyújtani – falazótéglát, fűdémrendszert, tetőcserepet, szigetelőanyagot, kéményrendszert adnak a két nyertes családnak.

Támogatásban részesülhetnek olyan családok, akik

- a saját háztartásukban három vagy több gyermeket nevelnek, és közülük a legidősebb sem töltötte be a 21. életévét és legalább 2 gyermek 14 év alatti,

- legalább 1 éve a Nagycsaládosok Országos Egyesületének tagjai, és tagdíjuk 2012-re rendezett. (A 2013. évi tagdíj a pályázat benyújtásának határidejéig rendezve legyen.)

Nem pályázhatnak azok, akik a NOE bármely szervezetével munkaviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban vagy más, a Ptk. szerinti szerződéses jogviszonyban állnak.

A pályázat benyújtásának határideje: 2013. január 31.

A részletes pályázati feltételek, a pályázati űrlap, valamint a pályázat teljes anyaga megtalálható a NOE honlapján. A továbbiakban a saját szervezetetek vezetője, a régiós titkár vagy a budapesti titkárság is tud segíteni.

Olvassátok el figyelmesen ezt a remek lehetőséget, mert bár szigorúak a feltételek, s a családok számára is nagy elkötelezettséget jelent – az új otthon létének reményét is hordozza! Minden építő kedvű családnak jó pályázást kívánok.

Kiss Márta
elnökhelyettes

2013. évi TÁMOP programok a Nagycsaládosok Országos Egyesületében

Programjaink a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség Új Széchenyi Terv TÁMOP 5.5.1.B-11/1 keretében valósulnak meg, budapesti laccímmel rendelkezők számára.

Tanfolyamok, tréningek a munka világába való visszatéréshez:

Két **Műhelymunka** sorozatot indítunk olyan anyukák, apukák részére, akik jelenleg GYES-en, GYED-en, GYET-en vannak, de szeretnének újra munkába állni. Itt a résztvevők átbeszélhetik a gyermekgondozásból újra a munkába való visszatérés legfőbb stratégiai kérdéseit. A tréningek célja, hogy a résztvevők átfogó képet kapjanak saját személyiségükről, tisztába kerüljenek saját lehetőségeikkel, megismerjék, hol állnak egyénileg a munka világában, kelle-e az életpályájukon módosítani.

(A Műhelymunka I. várható időpontja: **2013. január** vége, a Műhelymunka II. várható időpontja: **2013. szeptember** eleje.)

„**Önismereti**” képzésünk célja, hogy a résztvevők elsajátítsák a magabiztos kiállítás és fellépés alapvető verbális és non-verbális eszközeit, amelyek a munka világában elengedhetetlenek és idővel elkophattak az otthon töltött évek alatt.

(A képzés várható időpontja: **2013. március** vége)

„**Stresszkezelő**” tréningünket azoknak a szülőknek ajánljuk, akik nehezen kezelik a konfliktusokat, stresszhelyzeteket. A munkába való majdani visszatérés számos problémát vehet fel, mint az időbeosztás, hogyan hangoljuk össze a családot és a munkát. Az esetleges családi konfliktusok mellett a munkahelyi stresszel is meg kell küzdenünk.

(A tréning várható időpontja: **2013. október** eleje)

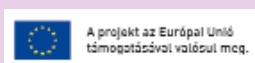
Családi életre nevelés:

Két alkalommal indítunk tanfolyamot „**Szülők akadémia**ja” címmel. A résztvevők a tudomány és a gyakorlat oldaláról, szakemberek segítségével, egymás tapasztalatait is megismerve, kötetlen formában, alaposan górcső alá veszik a kisgyermekes nagycsaládok örömeit és gondjait.

(A tanfolyamok várható időpontja: **2013. február** közepe és **2013. november** közepe.)

A képzéseken való részvétel díjmentes.

Bővebb felvilágosítást kérhető a ronai.viktoria@noe.hu e-mail címen, a programokról információ időről időre a www.noe.hu oldalunkon lesz olvasható. Szeretettel várjuk a budapesti érdeklődőket!

Rónai Viktória programfelelős

„A Maros menti fenyves erdők aljában...”

2012. július 22 – augusztus 4.

Hétfőn hajnalban érkeztünk meg Székelyudvarhelyre. A kerékpárok összeszerelése és a hiányzó élelmiszerek megvásárlása után nyeregbe szálltunk, és hamarosan Küküllőkeményfalvára értünk. A Fagyigyar termékeinek kóstolgatásával hűsítettük magunkat. Következő állomásunk Zetelaka volt, ahol a környék legnagyobb temploma található. Egy kis emelkedő után elénk tárult a Zeteváraljai víztározó. A víztározó partján táborot vertünk. A keddi napot a tó partján töltöttük – a 12 órás autóbuszút fáradalmi után pihenésképpen métáztunk, úsztunk és ijáztunk.

Szerdán nekivágtunk túránk egyetlen emelkedőjének, az 1000 m-es Libán-hágónak. Negyven-ötven méteres fenyők között haladva érkeztünk Libán településre, ahol a fogadóban frissen fogott pisztrángot ettünk. A csúcson a jég hideg forrásvíz igen jólesett mindenkinek, mert 37 fok meleg volt. Innen Gyergyócsomafalvára gurultunk, megnéztük a Borsos Miklós emlékházat, és a főtéren álló Kossuth-szobornál készült egy csoportkép. Domokos Pál Péter (csángókutató) szülőfaluja, Gyergyóújfalu következett. Itt található István pap szobra, aki 1567-ben a Tolvajos-tetőn megállította János Zsigmond katonáit. Ennek emlékére van a csíksomlyói pünkösdi búcsú, melyen kikerüléskor Gyergyóújfalu az első keresztalja. Innen nem sokat kellett tekerni, és megérkeztünk Gyergyószárhegyre, ahol az iskolában várt a szállásunk.

A csütörtökön autóbuszos kirándulással telt. Gyergyószentmiklóson megcsodáltuk a pompázatos barokk örmény-katolikus templomot, majd a Pongrácz-tető érintésével érkeztünk a lenyűgöző Gyilkos-tóhoz. Felkaspokodtunk a Kőerkélyre, felülről is megnéztük a tavat, és gyalogszerrel lesétáltunk a Békás-szoros aljába, ahol autóbuszunk várt minket.

Pénteken áttekertünk Gyergyóditróba, ahol a Gyergyói-medence legnagyobb temploma található. Ugyanaz a Steindl Imre tervezte, aki a budapesti Rózsák terei Szt. Erzsébet templomot (és az Országházat) is. Átmentünk Gyergyóremetére, ahol a temetőben található hősi emlékmű főoszlopán nagymagyarországos relief látható – ez évtizedekig le volt vakolva, így maradhatott meg. A nagy hőségre való tekintettel a Marosban hűsítettük magunkat.

Visszafelé menet megálltunk a Tatárhalmónál, ahol 1658-ban 300 székely 3000 tatárt győzött le. Szárhegyen vendéglátónk (Borsos Júlia) kalauzolásával megtekintettük a Lázár-kastélyt, melyben ifjúkorát töltötte Bethlen Gábor.

Szombaton hosszú út várt ránk, így Maroshévízen nem strandoltunk. 70 km letekerése után érkeztünk Ratosnyára.

Vasárnap délelőtt két helybéli fiatalember vezetésével kirándultunk a Görgényi-havasokban található Kofavízeséshez. A délutánt fürdőzéssel és árnyékban is játszható játékokkal töltöttük, mert igen nagy meleg volt.

Hétfőn a Kelemen-havasokban található 1380 m-es Istenszékét másztuk meg, ahol gyönyörű kilátásban volt részünk. Ez a hely volt Wass Albert kedvelt vadászterülete, hamvainak egy részét is itt szórták szét.

Kedden táborot bontottunk, és a Maros völgyében mentünk tovább. Útközben megálltunk Galonyán br. Kemény János Augustza nevű vadászházánál, ahol az író unokájával beszélgettünk. Majd megérkeztünk Marosvécsre, aznap táborhelyünkre.

Szerdán reggeli után megnéztük a br. Kemény János várkastélyának a kertjében található Helikon asztalt. Itt alakult meg 1926-ban a Helikon erdélyi írók társasága (a kastélyban jelenleg elmeógyógyintézet működik). Utunkat folytatva megálltunk Szászrégenben. (Itt írta Werbőczy István a Hármaskönyvet.) A középkorban épült, jelenleg unitárius templomban éppen orgonahangverseny volt. Estére megérkeztünk utunk utolsó állomására, Marosvásárhelyre.

Csütörtökön a város látnivalóit tekintettük meg: a Várat, a Teleki-tékát, a Bolyaiak szobrát és a gyönyörű szecessziós Kultúrpalotát, melynek ólombetétes ablakait a kerületünkben élő és tevékenykedő Róth Miksa készítette.

Pénteken ebéd után eltekertünk Nyárádtóig, ahol a kerékpárokat bepakoltuk autónkba, és hamarosan megérkezett a menetrendszerinti autóbusz, mellyel szombat hajnalban értünk vissza Budapestre.

VIGYÁZÓ ISTVÁN
(ERZSÉBETVÁROSI CSOPORT
BUDAPEST, VII. KERÜLET)

Közösségi vásár Óhegyen

A sikeres újhegyi bolhapiacok után szeptember 16-án Kőbánya óhegyi városrészében is megrendezésre került a garázsvásárok mintájára épülő, de azoknál nagyobb szabású közösségi vásár. Az esemény minden eleme a helyi emberek összefogása és együttműködése révén jöhetett

létre, állt össze egészé. A Nagycsaládosok Országos Egyesülete Óhegyi csoportjának vezetője, Borsos-Szabó Ágnes, valamint a Kobanya.info/Ujhegy.hu/Ohegy.Net szerkesztőcsapatának tagjai (Dankó Györgyi, Zsellér Gábor és Dankó József) által szervezett vásár ugyanis nem jöhetett volna létre a Civil Szervezetek Háza gondnokának, Varga Beátának közreműködése, valamint Ónody Csilla, Verbai Lajos és a Cselekedjünk Alapítvány tagjainak a segítségével nélkül. Az önzetlen együttműködés eredményeképpen a résztvevők asztalpenz vagy helydíj megfizetése nélkül válhattak az esemény aktív szereplőivé.

Az összefogáson túl az égiek jóindulatára is szükség volt, akik igencsak kegyesek voltak az eseményhez, pedig az előző napok időjárása alapján volt miért aggódniuk a szervezőknek. A vásárrnapon végül gyönyörű napsütésben és kellemes melegben találkozhattak, akik sze-

rettek volna túladni felesleges holmijaikon. Az Ihász utcai civilek házában a kertjében mintegy száz résztvevő pakolta ki a portékáját. A vásár ideje alatt folyamatosan érkeztek az érdeklődők, akik kíváncsian kutatták át azt a színes választékot, amely a háztartások mindennapi tárgyaitól kezdve a numizmatikai különlegességekig terjedt.

Az óhegyi rendezvény igazi civil dzsemborivá alakult, ahol a résztvevők nem egymástól elkülönülve, „idegenként” ültek az asztalaik mögött vevőkre várakozva, hanem maguk is vásároltak egymástól, csereberéltek egymással. Voltak, akik régi ismerősökkel találkoztak, mások új ismeretségre tettek szert. A szülők mellett a gyerekek is jól érezték magukat, csapatba verődve élvezték ki a hatalmas park zöld tereit. Sőt, nagyon sok gyermek maga árulta megunt játékeit, persze szülői felügyelet mellett. A gyerekek „kis vásárolóként” talpraesetten válaszoltak a vevők kérdéseire, majd a már nem használt LEGO árából befolyt pénzből a szomszédos asztaloknál flipper játékot, görkorcsolyát vásároltak. Borsos-Szabó Ágnesnek köszönhetően kacsas és libasíros kenyér, valamint üdítő várta a résztvevőket, ami tovább fokozta az esemény piknik jellegét.

Voltak olyan árusítók is, akik eleve süteménnyel vagy harapnivalóval érkeztek, így járulva hozzá az ingyenes büfé kínálatához.

A jó hangulat és a szép idő feledtette egy rövid időre a napi problémákat azokkal a családokkal, akik az iskolakezdéssel járó többletkiadások vagy épp a munkanélküliség miatt üres zsebbel, ám rengeteg felesleges limlommal érkeztek, majd végül szintén kevéske pénzzel, de már sok új és hasznos holmival távoztak a vásárból.

DANKÓ JÓZSEF
(ÓHEGYI CSOPORT
BUDAPEST, X. KERÜLET)

Első évünk a NOE-ban

Összefogás Nagycsaládosok Közhasznú Egyesületünk 2011 áprilisában alakult meg Tapolcán, és abban az évben szeptember 16-ával jegyezte be a bíróság. Taglétszámunk 37 család. Próbálunk minél több programot csinálni, és lehetőséghez mérten más egyesületek programjain is részt venni. Ott voltunk a Győrben megrendezett karácsonyon, a balatonedericsi pusztában, az Orczy parkban, és kirándultunk a Buda-

pesti Állat- és Növénykertbe is. Szedtünk szemetet, főztünk baracklekvárt, könyvtári vetélkedőt szerveztünk.

Az egyesület életében a legnagyobb kihívást a novemberi Márton-nap megrendezése jelentette. Tavaly már volt egy ilyen rendezvényünk, de szűk egyesületi körben, idén bevontuk a várost is.

2012. november 10-én Egyesületünk a helyi civil szervezetek összefogásával a Köztársaság téren rendezte meg Márton-napi hagyományőrző lámpás felvonulását és kulturális műsort.

Kondor Péter, szervezetünk vezetője köszöntötte a jelenlévőket. A következő percekben Sólyom Károly alpolgármester kiemelte a család intézményrendszerének fontosságát, szólt arról a nemes eszméről, ami az egyesületet is vezérelte. Támogatásukról is biztosította a jelenlévőket: a civil szférát Tapolca Város Önkormányzata anyagi és egyéb eszközökkel is igyekszik segíteni. Ezt a kapcsolatot még szorosabbá lehet tenni annak érdekében, hogy tovább működhessen a szerveződés. A Szent Mártont övező legendákról, életének epizódjairól, a Szombathelyen (Savaria) született, remetéből lett püspökről, az erős hittel megáldott emberről beszélt vallási perspektívából Cséry Gergő plébános. Hangsúlyozta, hogy ha a helyzet úgy kívánta, Szent Márton akár az életét is képes volt kockáztatni. Címét sem a vére ontásáért, sokkal inkább a hétközna-

pokban végzett emberfeletti, áldozatos munkájáért kapta. Kulka Gábor fővédnök a Márton-nap és az újbóri közötti összefüggésre tért ki. Régen ekkor kóstolgatták egymás újbórit, a technológiai eljárásoknak köszönhetően mára Márton napjára szinte már el is adják a nedűket.

A beszédek után kezdetét vette a kulturális blokk. Zalahaláp óvodás és iskolás csoportjai táncoltak, egyesületünk gyermekei egy mesejátékot adtak elő. Szép műsorral kedveskedtek az ÉFOÉSZ tapolcai napközi otthon tagjai is. Kulturális programunkat a Batsányi táncgyűttes fellépése zárta.

Kicsiket és nagyokat megmozgatva táncházal vártuk a sötétedést, amikor kezdetét vette a lámpás felvonulás, a saját kezűleg gyártott kicsi lámpásokkal. A felvonulás rendőri felvezetés mellett, polgárőri biztosítással rendben lezajlott.

A nap folyamán folyamatosan zsíros kenyérrel, tagok által sült pogácsákkal, a Hotel Gabriella által felajánlott teával, Luti pék saját készítésű laskájával, a Varga Pincészet finom új borával, valamint forralt borral kínáltuk kedves vendégeinket, akik megtisztelték jelenlétükkel programunkat.

ÜVEGESNÉ MOLNÁR ANITA
(ÖSSZEFOGÁS NAGYCSALÁDOSOK KÖZHASZNÚ
EGYESÜLETE, TAPOLCA)

Tolnai sportnap

Hogy nem vagyunk babonások, az látszik abból is, hogy október 13-án tartottuk immár a 15. őszi sportnapunkat.

Aki ezen idő alatt a Lehel utcai tornacsarnok környékén járt, azt hihette, elszabadult egy óriási méhraj, akkora volt a

„döngicselés”. Pedig csak több, mint 100 gyermek és felnőtt várta a programok kezdetét.

Háztömbök körüli futással indult ismét a nap. A versenyt rendőreink biztosították és vezették fel. A teremben aztán bemelegítő „izzasztás” következett, alapot adva a sorversenyekre, melyek ismét mókásabbnál mókásabb váltószámokból álltak.

A nap egyik meglepetése a mözsi lányok és fiatalasszonyok country-csoportjának bemutatója volt, mellyel „végigbizsergették” a táncosabb kedvűek talpát. A műsor végén aztán a nézők is beállhattak megtanulni pár alapvető lépést.

Ha már izzasztásról és izzadásról esett szó, sportnapunk

meghívott vendége sokat tud erről mesélni. Schalli Zoltán, az idei németországi testépítő világbajnokság ezüstérmese jött el a sportnapunkra. A gyerekek (és a szebbik nem képviselői) ámulva nézték hatalmas izmait. Emögött Zoli elmondása szerint nagyon sok lemondás és munka van. Zoli számos hazai és külföldi versenyről tért már haza helyezésekkel, de a mostani VB-ezüst nagy öröm számára. Ezután bemutatott pár gyakorlatot, amit a bátrabb és erősebb gyerekek ki is próbálhattak. Lehet, hogy itt volt közöttünk a jövő testépítő bajnoka?

Zoli ezután átadta egyesületünk ajándékait a most először iskolapadba ülő kis elsőosztályosainknak, majd kötélhúzásra hívták ki a gyerekek. A kötél egyik oldalán a tömény izmok feszültek, a másik oldalon pedig a picikék csillogó szeme és kacaja, amely ezúttal kicsit elvette Zoli erejét: az apróságok elhúzták, de ezt ő most aligha bánta. Gratulálunk és további szép sikereket kívánunk!

A sorversenyek jutalmazása után a „leg-ek” versenye következett, ahol kiderült, ki tud a legmesszebbre, legmagasabbra, legtovább, legpontosabban, legügyesebben....

Ilyen nagy sportteljesítmények után igazán megérdemelte mindenki a finom tolnai halászlét, amit ismét Lampek Gyuri (Lasi) és kuktái készítettek, naná, hogy finomra!

MAKÓ ZOLTÁN

(NAGYCSALÁDOSOK TOLNAI EGYESÜLETE)

HIRDETÉSEK

Szállítás-fuvarvállalás

NOE-ban leinformálható, a Titkárságnak régóta dolgozó, megbízható fuvarozó személygépkocsival munkát vállal magánszemélyeknek, illetve cégeknek, alkalmanként vagy rendszeres megbízásra.

Bel- és külföldi személyszállítás, gyermekek iskolába szállítása, futárszolgálat,

anyagbeszerzés, áruterítés, postai ügyintézés.

NOE-tagoknak kedvezmény!

☎ 20/935-4600 Pfeil István

e-mail: pfeilistvan@gmail.com

Homok, sóder, murva, beton, termőföld szállítását

5 tonnáig vállalom Budapesten,

NOE-tagoknak 5% kedvezménnyel!

☎ 20/956-5720 Kovács Árpád

e-mail: teherfuvarozas@uw.hu

web: http://teherfuvarozas.uw.hu

Költöztetés, fuvarvállalás, lomtalanítás Budapesten és az egész ország területén.

Szállítás: zongora- és páncélszekrény-szállítás.

Kedvező árak, ügyfélbarát kiszolgálás.

NOE-tagoknak árengedmény!

Ha bármilyen szállítási gondja van, hívjon bizalommal!

☎ 30/509-2284 Sárközi Zsolt

web: www.koltozesmaskepp.hu

ENERGETIKAI TANÚSÍTÁS (épület-lakás zöldkártya, az ingatlan adásvételhez és bérbeadáshoz kötelező)

17.000 Ft-tól, azonnalra.

Igény esetén online adatközléssel is.

Hőkamerasz, hőfényképezés.

☎ 30/431-2402 Garancsy István

LAKÁS

Eladó Budapest III. kerületében, a Római lakótelepen

12 lakásos, önálló hőközponttal és szabályozható

fűtéssel rendelkező cseréptető házban

egy 87 m²-es, 2+2 félszobás lakás.

Az ingatlan dupla komfortos, panorámás,

zöldövezeti, déli fekvésű, első emeleti, külön

tárolóhelyiséggel rendelkezik.

Garázzsal vagy anélkül is megvásárolható.

A lakás ideális beosztása és fekvése különösen vonzó

lehet nagycsaládosok számára, ezt igazolja

a házban lakó több nagycsaládos.

☎ 20/929-5885

Úgy gondoljuk, a következő írás nem csak istenhívő olvasóink számára tanulságos:

Megmaradunk!?

Sokan kérdezték, hogy a nyomasztó demográfiai adatokról mi a véleményem.

Én is olvasom az okos, precíz kimutatókat, hogy az elmúlt években itt is – ott is mennyivel fogyott a mi drága népünk, és hogy a statisztikák fényében mire számíthatunk. Természetesen én is ki tudom számolni, hogy ha havonta

leesik 10 cserép a házamról, akkor mikor fog elfogyni az összes cserép és rám roskadni a ház. Az is logikus, és ki is lehet számolni, hogy ha jön nekem ezer méterről az autó ötvennel, akkor hány másodperc múlva fog elütni... csak az nem logikus: miért nem ugrok félre, miért nem igazítom meg a cserepeket az otthonomon, miért várjuk némán, passzívan a sorsunk beteljesedését?

Statikusan gondolkodó világban élünk, a legtöbb ember abból indul ki, hogy ilyen a világ, ez van, ezt kell elfogadni. Mostanában újból és újból felcsendül bennem egy régi, Kájoni János által gyűjtött csiksomlyói dal refrénje: „ha nincs kenyér, keresünk!” Igen, mi keresztények a mi Urunktól, Istenünktől azt halljuk: „Keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek”, „bármit kértek az én nevemben, azt megkapjátok”... Igen, egy változó, növekvő, kibontakozó világot teremtett az Isten, és mi ennek a folyamatosan születő világnak vagyunk a gyermekei. Nem statikus, fáradt gondolkodás kellene vezessen bennünket, hanem egy dinamikus, bátor, cselekvő, keresztény lelkiület, a mi Urunk Istenünk szelleme. Isten ránk bízta a teremtő erőt, merem-e azt használni hittel, reménnyel? Szépnek látom Isten adta drága szülőföldemet? Azt, ami érték nekem, azt örömmel meg merem-e osztani gyermekeimmel???

Egy kedves vállalkozó itt Székelyföldön 15 év alatt egy kis csodát teremtett, van neki panziója, sípályája és főleg sok-sok vendége. Egy nap felhívott szomorúan, hogy nagyra nőtt fia összepakolt, és elment Amerikába... Leültünk beszélgetni, és én megkérdeztem őszintén: „Mit gondolsz, ezt, amit itt 15 év alatt megálmodtál, felépítettél, más országban ezt el tudtad volna érni?” Saját szájával mondta ki, hogy nem. Hát akkor miért kell nap mint nap azt mondani, hogy itt Erdélyben nem lehet eredményesen dolgozni, meg nem is érdemes, mert ügyis minden hiába, meg stb., stb. Ha a gyerekeid nap mind nap csak azt hallják, hogy nehéz, hogy nem éri meg, akkor miért ne mennének el a mi „rossz” világunkból?? Barátom némán hallgatott, láttam, hogy érti azt, amiről beszélünk. Végül is ő üzte el a problémák folyamatos felemlegetésével magától, szépen fejlődő vállalkozásától a gyermekét. Így igaz, de gond egy szál sincs – mondtam neki –, most te kell vissza is édesgesd a fiadat! Ha felhívod, ha írsz neki, mindig mondd el, hogy mennyi vendég volt, hogy ma hányan lovagoltak, és hogy mennyi állatot tudtál értékesíteni a saját tehéncsordából. Nem kell bölcselkedni, valótlán dolgokkal hancegni, csak az igazat mondd ki, de azt újból és újból örömmel

mondd el, mert a te örömeidnek, bizakodásodnak teremtő ereje van!! Használt a győgmód, a fiatalember mint szakács hazajött, és vezeti apja konyháját.

Igen, folyamatos félrevert harangok mellett nem lehet családot alapítani, munkát vállalni, gyereket szülni. Abba kellene hagyjuk az állandó pánikolást, nyafogást, siránkozást, és merjük kimondani a gyerekeink, fiataljaink előtt, hogy ennyi cipőnk, ruhánk soha nem volt, és őseinknek sem volt az elmúlt ezer év alatt, és azt is mondjuk el, hogy ilyen mennyiségű élelmiszer, információ, luxuscikk soha nem volt még a Kárpát-medencében! Nehéz a magyar ember sorsa? Igen, vagy 10-20 kilóval átlagban valóban nehezebb a kelleténél, és ezért kell fogyókúrásunk. Ennyi kövér ember, megműveletlen föld, leszüreteletlen almafa, megkapálatlan szőlőtőke soha nem volt itt a Kárpát-medencében! Miért sírunk? Miért üzzük el gyermekeinket, fiataljainkat falvainkból, városainkból??

A félelem, a szorongás ha csak irreális, még akkor is mindenképp kifejti a maga pusztító hatását. Hogy mennyire így van, elmondok egy kísérletet: A tudósok vettek száz egeret, ötvenet beraktak egy kísérleti terembe, a másik ötvenet egy ugyanolyan terembe zárták. Arra voltak kíváncsiak, hogy a félelem, a szorongás, a stressz mit fog eredményezni az egereknél. Éppen ezért az egyik megfigyelés alatt álló terembe beraktak egy ketrecbe zárt macskát. Így bezárva a macska nem bánthatta az egereket, de a szaga érződött, közben nyávogott, morgott félelmetesen, és a kis parányi állatokra ez az irreális félelem is hatással volt. Abban a teremben, ahol nem volt cica, az élet szépen ment a maga medrében, sok-sok kis egérke született, a párok gondoskodtak a parányi utódokról, vígan fejlődött az egéropuláció. A másik teremben, ahol a cica a ketrecben biztosította a stresszt, a félelmet, hiába, hogy egyetlen egeret sem tudott bántani, az egerek nem hoztak kellő mennyiségű utódot, sőt, sokszor a megszületett utódokat is megették, és azok a kisegerek, amelyek életben maradtak, sokkal gyengébben fejlődtek, betegesebbek voltak, sőt, mindenféle deviancia gyakrabban előfordult náluk, pl. több volt itt a saját neme iránt vonzódó egyed... Igen, a félelem, a szorongás, még az irreális, alaptalan félelem is öl, pusztít, megfojtja az áldozatát!!

Végezetül szeretnék elmondani egy jó hírt. Erdélyben tavaly télen a hideg miatt egy héttel meghosszabbították a téli vakációt, és mi szépen csendben pihentünk a nagy hó alatt. Érdekes, a kollégáim családjaiban toronymagasan a szeptemberi hónapban született a legtöbb kisbaba. Igen, a csend, a nyugalom, a béke meghozta a maga gyümölcsét. Szerintem ebben a mai gazdasági, társadalmi hullámverésben is ha magunkban, környezetünkben békés nyugalmat tudnánk teremteni, akkor Isten áldása kiáradna ránk, és megmaradnánk. Ha hitetlenül a gonosz lélekre figyelünk, akkor a félelem, a szorongás, a legtöbbször felesleges pánik, alaptalan stressz összemorzsolja a szívünket is, de a népünket is.

(BŐJTE) CSABA TESTVÉR

Megjött a Jézuska!

Öt kicsi gyerek mellett a Karácsonyt nem könnyű meghitté varázsolni. Kezdve azon, hogy hova tegyük a gyerekeket, míg az angyalok dolgoznak, a főzés, a terítés, minden akadályokba ütközhet. Megkönnyítené a helyzetet, ha mindezt nem szánánk meglepetésnek. A karácsonyi csoda, varázslat azonban a kisgyermek számára életre szóló töltekezést jelent, de nemcsak nekik, hanem még nekünk, felnőtteknek is.

A karácsonyi ajándékot a legtöbb családban vallási hovatartozástól függetlenül a Jézuska hozza. Nem ritka az sem, hogy Szenteste, ha szemfülesek vagyunk, hallhatjuk az angyalszárnyak suhogását, és elcsíphetjük a mennyek hírnökeinek tünékeny alakját egy-egy pillanatra a csillagfényes karácsonyi égbolton.

Emlékszem, gyerekkoromban rég tudtam már, kik az angyalok földi segítői a mi kis családbunkban, mégis karácsony napján a nagyszoba szinte szentélyként volt számon tartva, ahova szüleim is csak a résnyire nyitott ajtón keresztül lopakodtak be, mondván, épp csak megnézik, hogy állnak a mennyek szorgos kis küldöttei. Ennek ellenére aztán elég sokat időztek benn, de mindig volt rá hiteles magyarázat, mert hát azt nekünk is meg kellett értenünk, hogy a Jézuskának és kis segédeinek annyi otthonban kell hozzájárulniuk az ünnepi hangulat megteremtéséhez, hogy egy kicsit muszáj besegíteni.

Felnőttkori karácsonyaiban sokáig kerestem hiába ezt a varázslatot, a gyerekkori karácsonyok hangulatát... Úgy éreztem, én mindent rosszabbul csinállok, mint a szüleim, hogy nem jó az étel, nem szép a terítés, még a karácsonyfa sem úgy áll, ahogyan szeretném, az ajándékokkal pedig nem sikerült kitalálnom gyermekeim kis szívének vágyát. Féltem, szorongtam, hogy a mi kapkodós, tökéletlen ünnepünk nem közvetíti majd felénk a karácsony legfontosabb üzenetét, a szeretetet.

Néhány évvel ezelőtt azonban különleges élményben volt részem. Azon a karácsonyon én is azon szerencsések közé tartoztam, akik angyalokkal találkozhattak.

Mivel sosem maradt rá pénzünk, megállapodtunk a férjemmel még a kezdet kezdetén, hogy egymásnak nem veszünk ajándékot. Legnagyobb büntetés öt-hat éves lehetett, amikor kiszúrta, hogy a felnőttek számára nincs ajándék a fa alatt. Persze, rögtön megkérdezte, miért, őket

nem szereti a Jézuska? Dehogynem! – feleltem. – Pont arról van szó, annyira szereti, hogy rengeteg más alkalommal is megajándékozza őket, így a fa alá már nem mindig kerül. Látszott rajta, hogy ez a kijelentés gondolkodóba ejti, valamit erősen forgat kis fejében, de szólni nem szólt semmit. Másnap reggel vagy még inkább hajnalban azonban arra ébredtünk a férjemmel, hogy rajzokkal, régi játékokkal van tele az ágyunk, és valakik sutyorognak körülöttünk a sötétben. Amikor a sutyorgók észrevették, hogy már mi sem alszunk, hirtelen, varázslatos módon fölkapcsolódott az összes lámpa, és egy siserehad kiabálta egyszerre: „Megjött a Jézuska!”

TÖLGYES ESZTER

Karácsony

Amíg valaki nem érzi a Karácsony igazi örömét, addig számára a Karácsony nem létezik. Számára a Karácsony sok díszlet megjelenésévé válik. Mert a Karácsony nem a díszek és nem a hó. Nem is a karácsonyfa vagy a kandalló. A Karácsony az emberek szívébe visszatérő melegség, a nagylelkűség, amely arra készlet, hogy másokkal megosszuk, amink van, és az a remény, hogy minden nap előbbre jutunk.

Sara Pérez-Tomé (Madrid)

O. Henry: *Háromkirályok ajándéka*

Egy dollár nyolcvanhét cent. Ez minden vagyona. És ebből is hatvan cent csupa pennyben. Egy- meg kétpennynként rakosgatta félre, úgyhogy már rettegett tőle a fűszeres, a zöldséges meg a hentes, ha belépett a boltba – neki meg égett az arca szégyenében, mert érezte, hogy magukban fukarnak tartják a kicsinyes alkudozása miatt. Della háromszor is megszámlálta. Egy dollár nyolcvanhét cent. És holnap karácsony napja.

Most már világos, nem tehet egyebet, mint hogy lehuppan a kopott díványra, és jól kibőgi magát. Della ezt valóban meg is tette. Ami azt a filozófiai megállapítást váltja ki az emberből, hogy az élet csak zokogásból, szipogásból meg mosolygásból áll, de főként szipogásból.

Míg a ház asszonya a zokogás első stádiumából fokozatosan a másodikba csendesül, nézzünk körül az otthonában! Bútorozott szoba, heti bére nyolc dollár. Koldustanyának éppen nem mondható, de a kolduskataszteren dolgozó közegek bizony könnyen rá-süthetnék ezt a minősítést.

Lent a lépcsőházban van egy le-
velszekrény, amelybe nem fér be a levél, egy villanycsengő, amelyből a látogató egyetlen hangot sem bír kicsikarni, valamint egy

névjegy a következő névvel: „*Mr. James Dillingham Young*”.

A Dillingham név kiírása még a jómódnak abból az idejéből származik, amikor viselőjének heti harminc dollár volt a fizetése. Most, hogy jövedelme húsz dollárra zsugorodott, a Dillingham név betűi is annyira elmosódtak, mintha feltett szándékuk volna, hogy egyetlen szerény és igénytelen D-vé húzódjának össze. Amikor azonban Mr. James Dillingham Young hazajön, és belép a lakásba, Mrs. Dillingham Young, a felesége, akit Della néven már bemutattunk az olvasónak, csak Jimnek szólítja, és a nyakába borul. Ez pedig igen jó dolog.

Della kibőgte magát, aztán a púderpamaccsal eltüntette arcáról a sírás nyomait. Az ablakhoz állt, és szomorúan kitekintett; a kilátás egy szürke macskára nyílt: a macska a szürke udvar szürke fala alatt sétált. Holnap lesz karácsony napja, s neki összesen 1,87 dollárja van Jim ajándékára. Hónapok óta félrerak minden pennyt, s ez az eredmény. Heti húsz dollárból nem futja sokra. A kiadások nagyobbak, mint számította. Ez örökösen így van. 1,87 dollárja van mindössze, ennyiből vehet Jimnek ajándékot. Az ő

Jimjének. Pedig hány boldog órát töltött azzal, hogy kitervelte, mi szépet vegyen neki. Valami finom, különleges, igazán értékes holmit – ami egy icipicit méltó a megtiszteltetésre, hogy Jim tulajdona legyen.

A szoba két ablaka között volt egy állótükör. Az olvasó talán látott már állótükröt nyolcdolláros bútorozott szobákban. Ha egy nagyon sovány s igen fürge mozgású személy nézi benne hosszanti irányú csíkos, gyors egymásutánban megjelenő tükörképét, többé-kevésbé pontos fogalmat alkothat magának a külsejéről. Minthogy Della karcsú volt, megtanulta, hogyan kell megnéznie magát a tükörben.

Egyszer csak elperdült az ablaktól, s a tükör elé állt. A szeme ugyan ragyogott, de az arca húsz másodperc leforgása alatt egészen elszíntelenedett. Gyors mozdulatokkal kibontotta a haját a tükör előtt, s teljes hosszában leengedte.

James Dillingham Youngéknak összesen két kincsük volt: roppant büszkék voltak rájuk mind a ketten. Az egyik: Jim aranyórája, amely még az apjától maradt rá. Ő is az apjától örökölte. A másik Della haja. Ha Sába királynőjének történetesen a szellőztetőaknával

szemben volna a lakosztálya, holtbiztos, hogy Della hajmosás után az ablakon lógná ki a haját, csakis azért, hogy lepipálja Ófelsége ékszereit. S ha Salamon király lenne náluk a házmester, s kincsei az alagsorban lennének felhalmozva, Jim mindig megnézné az óráját, valahányszor elmenne mellette, csakis azért, hogy az öreg a szakállát tépje irigységében.

Mint mondtam, Della leeresztette gyönyörű haját: térdén alul ért a csillogó, hullámzó, rőt barna hajzuhatag, s mint valami palást, beburkolta egész alakját. Aztán gyorsan, idegesen megint feltűzte fűrtjeit. A keze közben tétozva megállt egy percre, s egy-két könnycsepp gördült le a szeméből a kopott piros szőnyegre.

Magára kapta elnyűtt barna kabátját, feltette a régi barna kalapját. Perdült egyet, s a szeme még mindig csillogott, amikor kiröppent az ajtón, s lefutott a lépcsőn, ki az utcára.

Meg sem állt, míg egy cégtábla elé nem ért, amelyen ez volt látható: „*Madame Sofronie. Vendéghaj nagy választékban.*” Della felrohant az emeletre, majd pihegve megállt, hogy összeszedje az erejét.

A Madame magas, sápadt, rideg asszony volt, külseje rácáfolt szép nevére.

- Megveszi a hajamat? - kérdezte Della.

- Attól függ - mondta az asszony. - Vegye le a kalapját, hadd látom, milyen.

Della vállán leomlott a barna hajzuhatag.

- Húsz dollár - mondta az asszony, szakértő mozdulattal megemelve a nehéz fürtöket.

- Adja ide a pénzt, de gyorsan - mondta Della.

Rózsaszín lepkeszárnyon repült el a következő két óra.

Della végigjárta az áruházakat. Ajándékot keresett Jimnek.

Nagy sokára talált is valamit; mintha egyenesen Jim számára készült volna, csakis neki, és senki másnak. Átkutatta az áruházak egész készletét, de egyikben sem talált hozzá hasonlót. Platina óralánc volt, mintázata nemesen egyszerű, értékét csupán az anyaga hirdette, s nem holmi cikornyás, talmi minta - bár ilyen egyszerű volna minden, ami jó! A lánc valóban méltó volt az Órához. Mihelyt Della meglátta, rögtön tudta, hogy ezt pedig Jim fogja viselni.

Olyan ez a lánc, mint a férje. Szerénységgel párosult nemesség, ez az, ami Jimre és a láncra egyaránt jellemző.

Huszonegy dollárt kértek érte, s Dellának nyolcvanhét cent maradt a zsebében, mikor hazasietett. Ennek az óraláncnak a birtokában Jim most már bizvást megnézheti bármely társaságban, mennyi az idő. A pompás órára ugyanis ez ideig olykor csak lopva pillanthatott, mert lánc helyett csupán egy ócska bőrszíjra volt felerősítve.

Hazatérve Della mámoros öröme némileg fölülkerekedett az óvatos, józan megfontolás. Elővette a sütővasat, meggyújtotta a gázt, s hozzálátott, hogy helyrehozza a nagylelkűséggel párosult szerelem romlását. Márpedig, kedves barátaim, az efféle romlást helyrehozni minden esetben roppantul nehéz feladat, mondhatni óriási feladat.

Negyven perc múlva Della fejére apró, tömött fürtöcskék simultak: egészen olyan lett, mint egy huncut iskolás fiú. Della hosszan, gondosan, kritikus szemmel szemlélte tükörképét.

- Ha Jim menten meg nem öl, ahogy meglát - gondolta magában -, akkor biztosan azt mondja majd, hogy olyan vagyok, mint egy Coney Island-i kóristalány. De mihez

kezdtem volna egy dollár nyolcvanhét centtel?

Hét órára kész volt a kávé, a hirtelen sült borjúszeletekhez pedig a kályha szélén állt a forró serpenyő.

Jim pontosan járt haza. Della a markában szorított óralánccal az asztal sarkán ült, az ajtó mellett, amelyen a férje majd belép. Aztán egyszerre csak meghallotta Jim lépteit a lépcsőházban, lent az első emeleten, s erre hirtelen elsápadt. Della gyakran fohászzkodott magában egészen egyszerű, mindennapi dolgokért, s most azt rebegte: Édes Istenem, add, hogy Jim így is szépnak találjon!

Kinyílt az ajtó, Jim belépett, s az ajtót betette maga mögött. Sovány, magas, az arca komoly. Szegény fiú, mindössze huszonekét éves, és már családfenntartó. Új felöltőre lett volna szüksége, és nem volt kesztyűje.

Jim megállt az ajtónál, mozdulatlanul, mint a vizsla,

mikor fürjet szimatol. Dellára szegezte tekintetét, de az asszonyka nem tudott kiolvasni a szeméből semmit, és megrettent. Jim pillantásában nem volt sem harag, sem meglepődés, sem rosszallás, sem iszonyat, sem valamilyen más érzés, amelyre Della felkészült. Jim csak bámult rá mereven, furcsa, kifejezéstelen arccal.

Della leugrott az asztalról, és elébe állt.

- Jim drágám - kiáltotta -, ne nézz így rám! Levágtam a hajamat, és eladtam. Itt a karácsony, és nem akartam, hogy úgy múljon el, hogy meg ne ajándékozzalak. A hajam majd kinő megint, mondd, ugye, nem haragszol? Muszáj volt megtennem. Az én hajam nagyon gyorsan nő. Szólalj hát meg, Jim, mondd, hogy: Boldog karácsonyi ünnepeket!, és örüljünk egymásnak. Ha tudnád, milyen szép,

milyen gyönyörű ajándékot vettem neked!

- Levágtad a hajad? - kérdezte Jim nehezen forgó nyelvvel, mintha a legkeményebb szellemi megerőltetéssel sem bírta volna ezt a nyilvánvaló lényt megérteni.

- Levágtam és eladtam - mondta Della. - Hát így már nem tetszem neked? Pedig az vagyok, aki voltam, a hajam nélkül is, nem igaz?

Jim furcsán körüljárta tekintetét a szobában.

- Azt mondod, nincs meg a hajad? - szólt szinte bárgyú arccal.

- Hát aztán - válaszolt Della. - Mondom, hogy eladtam. Volt, nincs, vége. Karácsonyeste van, kisfiam. S most légy

Adtunk egy ötletet a világnak

(kapva kapott rajta!)

S most mindenki karácsonyra készül.

Vásárolni... vásárolni... vásárolni...

Vágyódtunk az ünnepre, s megszapordtak a hétköznapjaink, ezüstté, aranyá nyilvánítjuk a vasárnapot - közben mi magunk egyre szürkülünk.

Adtunk egy ötletet a világnak: a karácsony lett a fogasztás fedőneve;

ki merné a szabad szombatját áruház helyett a templomban tölteni?

Ki merne sajátjából ajándékozni, s azt újjal nem pótolni?

Ki merne felhalmozás helyett karácsonyra szegényebbé válni?

Adtunk egy ötletet a világnak, s rajta veszünk (a misztériumra már nem emlékezünk).

Az Eljövendő a csöndes, tiszta, vágyó szívek egyszerű ajtaján kopogtat (a fényes házak telve vannak önmagukkal);

a neve: Emmanuel.

(ismeretlen forrásból)

kedves hozzám, hiszen miattad vágtam le. A hajamat szá-lanként megszámolhatták – folytatta az asszonyka, hirtelen elkomolyodva, édes-melegen –, de ki méri fel, hogy én téged mennyire szeretlek?!... Süthetem már a húst, Jim?

Jim hamar magához tért különös révületéből. Karjába kapta asszonykáját. S mi most tíz másodpercre fordítsuk el tapintatosan a tekintetünket, vegyünk figyelmesen szem-ügyre valamely jelentéktelen tárgyat a szobában. Heti nyolc dollár vagy évi egymillió – hát nem mindegy? A matematikusok vagy más okos emberek bizonyára helyte-lenül válaszolnák meg ezt a kérdést. A három napkeleti bölcs értékes ajándékokat hozott, de ilyen kincs nem volt a kincseik között. A továbbiakban majd fény derül e homá-lyos célzásra.

Jim kihúzott a zsebéből egy csomagot, s az asztalra dobta.

– Nehogy félreérts, Dell – mondta. – Felőlem levághatod, leborotválhatod vagy megmos-hatod a hajad, attól még én épp-űgy foglak szeretni. De bontsd csak ki ezt a csomagot, és tüs-tént meglátod, miért voltam úgy oda az első pillanatban.

A fürgé fehér ujjak sietve letépték a spárgát meg a papírt. Aztán elragadtatott örömsikoly hangzott fel, majd sajnos nőies hirtelenséggel keserves zoko-gás és jajveszékelés, úgyhogy a ház urának minden rendelke-zésre álló eszközt latba kellett vetnie, hogy megvigasztalja az asszonyát.

A csomag ugyanis a Fésűket tartalmazta, azt a fésűkész-letet, amely már régóta Della csodálatának tárgya volt, egy broadwayi üzlet kirakatában. Gyönyörű fésűk voltak, tiszta teknőcből, a szélük ékkövel kirakva, pontosan az az árnya-lat, amely az ő hajdani szép hajához illett volna. A fésűk sokba kerültek, Della szíve mégis majd elepedt értük, pedig semmi reménye sem volt rá, hogy ez a készlet valaha is az övé legyen. S íme, most mégis az övé lett, s az áhított ékességnél is gyönyörűbb hajfonat... nincs többé!

Della kebléhez szorította a fésűket, s végre mégis ráemelte tekintetét a férjére. Könnyben úszó szemmel, mosolygva mondta:

– Az én hajam ám nagyon gyorsan nő!
Aztán mint egy leperzselt szőrű kismacska, hirtelen fel-szökkent, s felkiáltott:

– Jaj!

Jim még nem látta az ő ajándékát. Della mohó várako-zással nyújtotta felé a nyitott tenyerén. A tompa fényű nemesfém szikrázva csillant meg az asszonyka szenvedé-lyes szerelmének fényében.

– Ugye, csodálatos ez a lánc, Jim? Bejártam érte az egész várost. No, most aztán napjában százszor is megnézheted, mennyi az idő. Add csak ide az órád, hadd lássam, milyen rajta.

De Jim ahelyett, hogy engedelmeskedett volna, ledőlt a díványra, kezét a tarkója alá tette, és csak mosolygott.

– Della – mondta –, rakjuk el a karácsonyi ajándékokat,

őrizzük csak egyelőre a szekrényben. Túlságosan szépek, semhogy pilla-natnyilag használhassuk őket. Eladtam az órám, abból vettem neked a fésűket. Süsd ki azt a húst, kérlek.

A háromkirályok, akik ajándékokat hoztak a jászolban fekvő kisded-nek, mint tudjuk, bölcssek voltak, nagyon bölcssek. Ők találták ki a karácso-nyi ajándékozás szép szo-kását. S minthogy böl-csek voltak, bölcsesség

volt bizonyára az ajándékaikban is; nyilván minden aján-dékuk különleges ajándék volt, ki lehetett cserélni, ha tör-ténetesen más is ugyanazt hozta volna. Én itt bárdolatlan szavakkal egy jelentéktelen történetet mondtam el két bolondos gyerekről, akik hónapos szobában laktak, s balga módon feláldozták egymásért legdrágább kincseiket. Befejezésül hadd mondjam meg mégis napjaink bölcsei-nek, hogy minden ajándékozó közül ők ketten voltak a leg-bölcsebbek. Az ilyenek a legbölcsebbek mindazok közül, akik ajándékokat adnak, és akiket megajándékoznak. Mindenütt ők a legbölcsebbek. Bizony mondom, ők a nap-keleti királyok.

Kilényi Mária fordítása

KEDVEZMÉNYEK

KEHIDAKUSTÁNY Kiserdő Apartman (Baji Róbertné, 8784 Kehidakustány, Petőfi S. u. 73/2.)

☎ 06-83/334-209, 06-20/318-1809;

bajirobert@t-online.hu; www.kehidakustanyapartman.hu
NOE-tagok érvényes tagkártyával 10% kedvezményt kap-nak a szállások árából.

PAKS 100%-os gyümölcslevek OPEVD Bt.
(7030 Paks, Munkácsy M. út 31.)

☎ 06-75/421-691; www.webterkesito.hu

NOE-tagok 10% kedvezményt kapnak a termékek árából.
Rendeléskor a NOE-tagságot kérjük jelezni.

PÜSPÖKLADÁNY „Best before” Kft.
(4150 Püspökladány, Petőfi u. 35.)

☎ 06-20/213-7585; bestbefore@citromail.hu

NOE-tagok vásárlásaik során 5% kedvezményt kapnak a termékek árából 2012. nov. 1-jétől.

Móra Ferenc: A didergő király

Mese, mese, mátká, pillangós határba:
Volt egyszer egy király Nekeresd
országba.

Nevenincs királynak nagy volt a bánata,
Csupa siralom volt éjjele, nappala.
Hideg lelte-rázta, fázott keze-lába,
Sűrű könnye pergett fehér szakállába:
– Akármit csinálók, reszketek és fázom,
Hiába takargat aranyos palástom!
Aki segít rajtam: koronám, kenyerem
Tőle nem sajnálom, véle megfelezem!

Százegy kengyelfutó százkét felé szaladt,
Tökszárdudát fújtak minden ablak alatt:
Ki tud orvosságot a király bajáról,
Hol az a bölcs ember, aki jót tanácsol?

Adott is ezer bölcs ezeregy tanácsot,
De együtt se ért az egy falat kalácsot.
Didergő királynak csak nem lett melege,
Majd megvette szegényt az Isten hidege.
Körmét fúvogatta, keserűn köhintett,
Bölcs doktorainak bosszúsan legyintett:
– Bölcsekkel az időt ne lopjuk, azt
mondom,
Hívjátok elő az udvari bolondom!

Bukfenc-vetegetve jön elő a bolond,
Cseng-peng, kong-bong rajta a sok
aranykolomp,
Mókázna a jámbor, serdül, perdül, fordul,
De a király rája haragosan mordul:
– Hallod-e, te bolond, szedd össze az
eszed,
Adj nekem tanácsot, akárhonnan veszed.
– Teli van énnálam ésszel a szelence:
Hideg ellen legjobb a meleg kemence.
Gyűjtass be csak, komám – nevetett a
bolond,
S nevetett köntösén a sok aranykolomp.

Kergeti a király ki a sok léhűtőt:
Hozzák fülön fogva az udvari fűtőt!
– Hamar cédrusfával a kandallót tele,
Urunk-királyunknak attól lesz melege!
Nagy volt a kandalló, akár egy kaszárnya,
El is égett benne vagy száz cédrusmáglya,
Sergett is a király előtte, megette,
Utoljára mégis csak azt dideregte:
– Fűtsetek, mert megvesz az Isten hidege,
Már a szakállam is csak úgy reszket bele!

Nyöszörög a fűtő: – Felséges királyom,
Életem-halálom kezembe ajánlom,
Most dobtam bele az utolsó forgácsot,
Jó lenne hivatni az udvari ácsot!

Nekibúsul erre a didergő király.
Szigorú parancssal a kapuba kiáll:
– Vágjátok ki kertem minden ékességét,
A szőlő szőlőnek arany venyigéjét,
A mosolygó almát, a csengő barackot,
Hányjátok a tűzre minden kis harasztot!
Széles ez országban amíg erdőt láttok,
Kandallóm kihűlni addig ne hagyjátok.
Jaj, mert mindjárt megvesz az Isten
hidege,
Csak úgy kékelik már az ajkam is bele!

Csattognak a fejszék, sírnak erdők,
berkek,
Recsegnek, ropognak a gyümölcsös
kertek.
Sok lakójuk fejét bujdosásnak adta,
Fészkit ezer madár jajgatva siratta.
A rengeteg fákból egy szál se maradt ott,
Aranyos kandallón mind elparazsallott.
Didergő királynak de minden hiába,
Nyögve gubószik be farkasbőr-bundába:
– Fűtsetek, mert megvesz az Isten hidege,
Csak egy fogam van már, az is vacog
bele!

Nekeresdországban van is nagy kopogás,
Ripegés-ropogás, siralom, zokogás.
Dolgozik a csákány, fűrész, balta, horog –
A király ajtaja egyszer csak csikorog.

Betipeg egy lányka, icike-picike,
Gyöngyharmat tündöklök lenvirágszemibe.
Az ajaka kláris, a foga rizskása,
Csacsog, mint az erdők zengő muzsikása:

– Ejnye de rossz bácsi vagy te, király
bácsi!
Megfordul a király: – Ácsi, kislány, ácsi!
Azt se tudom, ki vagy, sohase láttalak.
Mért haragszol reám? sohse bántottalak!
– Kerekre nyitotta a csöppség a szemét:
– Minek szedetted le a házunk tetejét?
Hó is hullongázik, eső is szemezik,
A mi padlásunkra az most mind beesik:
Elázik a bábum kimosott ruhája,
Vasárnap délután mit adok reája?

Mint amikor nap süt a jeges ereszre,
A király jégszíve harmatot ereszte.
Szemében buggyan ki szívének harmatja,
Szöghaját a lánynak végigsimogatja:
– Ne félj, a babádat ruhátlan nem
hagyom,
Bíborköntösömet feldaraboltatom.
Bársonyrokolyája, selyemfőkötője,
Lesz ezüstkötiője, aranycipellője! –

Most meg már a kis lány mondta azt,
hogy: ácsi,
Mégis csak jó bácsi vagy te, király bácsi!
Örömeiben ugrált, tapsikolt, nevetett –
S didergő királynak nyomban melege lett!
A tükkörlakot sarokra nyitotta,
Városa lakóit összekurjantotta:
– Olyan meleg van itt, hogy sok
egymagammak,
Juttatok belőle, aki fázik, annak!

Tódult is be nyomban a sok szegény
ember,
A márványtéglákon nyüzsgött, mint a
tenger.

Ki is szorult tőlük király a konyhára,
Rájuk is parancsolt mindjárt a kuktákra:
– Asztalt terigetni, ökröt sütögetni.
Fussatok a hordót csapra ütögetni!
Ily kedves vendég még nem járt soha
nálam,
Mint a saját népem – nagy
Meseországban...

Hull a pelyhes fehér hó...

A karácsonyhoz ha nem is hozzátartozik, de a karácsonyi hangulatot mindenképpen emeli a havazás. Ez azonban nem mindig adatik meg pont az ünnep körüli időszakban. Ha odakint havazik, azért, ha pedig a havazás esetleg váratna magára, akkor épp azért lehet jó időtöltés odabent a meleg szobában a gyerekekkel hógömböket készíteni, amelyek a lakásban szezonális dekorációként, de akár a nagyszülőknek vagy a kis barátoknak meglepetésként is tökéletesen megállják a helyüket.

Szükséges anyagok:

- * egyedi formájú befőttes üveg vagy palack (tetővel, dugóval),
- * vízálló ragasztó,
- * desztillált víz,
- * egy kevés glicerín (desztillált víz és glicerín helyett használhatunk babaolajat),
- * csillámpor, műhó vagy bármilyen műanyagreszelék,
- * apró díszek, játékgurák, laminált gyerekrakaj, laminált fénykép, kisütött gyurmafigurák stb.

Ragasszuk a hógömbbe tenni kívánt tárgyat az üveg kupakjának belső felére, lehetőleg vízálló ragasz-

tóval! Ha hungarocell darabkát ragasztunk előbb a tetőre, és ahhoz illesztjük a hógömb középpontjában lévő figurát, még nagyobb, hangsúlyosabb lesz majd a gömb varázslatos világa. Ezután szórunk az üvegbe néhány csepp glicerinnel elkevert műhó (keverhetjük csillámporral)! Ha nincs otthon műhó, készítsünk házilag, sajtreszelőn valamilyen puhább, fehér műanyagot lereszelve! Végül töltsük tele az üveget desztillált vízzel, csepegtessünk hozzá egy kiskanálnyi glicerint, hogy lassabban hulljon a hó az üvegben, és a hópely-

hek ne tapadjanak össze! Szorosan csavarjuk rá a fedelet, érdemes oda is ragasztani, és máris kész a dekoráció, amellyel a téli táj varázslatos látványa költözik otthonunkba.

KEDVEZMÉNYEK

BUDAPEST FŐVÁROSI ÁLLAT- ÉS NÖVÉNYKERT (1146 Budapest, Állatkerti krt. 6-12.)

Érvényes NOE-igazolvánnyal a belépőjegy ára: 600 Ft/gyermek, 2-14 éves korig.

A kedvezmény az alábbi feltételekkel vehető igénybe:

14 éven aluli gyermek az Állatkertet felnőtt kíséretében látogathatja.

A kedvezmény igénybe vehető 2013. május 31-ig, a Nagycsaládosok Országos Egyesülete által kibocsátott, érvényes matricával ellátott tagkártya bemutatásával. (2013. április 1-jétől csak a 2013. évi matricával ellátott tagkártyát fogadják el az Állatkert pénztárai.)

A maximálisan vásárolható kedvezményes gyermekjegyek száma a tagkártyán szereplő gyermekszám lehet.

Kedvezményes gyermekjegy váltható a család 2-14 éves korú gyermekei részére, a család többi tagja számára csak a rá vonatkozó teljes árú (felnőtt, diák, nyugdíjas) jegyet adhat a pénztár!

AJÁNDÉKKOCKA - AJÁNDÉK & ÉDESSÉGBOLT (1133 Budapest, Ipoly u. 16.)

☎ 06-20-299-1956; www.ajandekcocka.hu

NOE-tagoknak 10% kedvezményt adnak a termékek árából.

BETHLEN TÉRI SZÍNHÁZ (1071 Bp., Bethlen G. tér 3.)

☎ 06-30-456-3885; www.bethlenszinhez.hu

Érvényes tagkártyával rendelkező NOE-tagok a színházjegyek árából 40%, ESZME bábelőadásokra 30% kedvezményt kapnak. Előzetes bejelentkezés a fenti telefonszámon **SZÜKSÉGES!!**

FEHÉR GYÉMÁNT ESKÜVŐI RUHASZALON

(1066 Budapest, Teréz krt. 29. fsz. 6.)

☎ 06-70-324-1237; www.fehergyemant-eskuvoisalon.hu

NOE-tagok 10% kedvezményt kapnak a kölcsönzési díjból.

IBAFA - PIHENŐ

(7935 Ibafa, Zrínyi u.5.)

☎ 06-73/354-244, 06-70/280-4286;

www.ibafa-piheno.com

NOE-tagok érvényes tagsági igazolványra 30% kedvezményt kapnak a szálláshely árából.

DÖRMÖGŐ DÖMÖTŐR

A helyes megfejtést küldd el az elofizetes@drize.hu címre 2013. január 15-ig! A helyes megfejtők között 2 db Ez vagyok én... című Dörmögő Dömötör külön-számot sorsolunk ki.

**Kösd össze a levelek
hiányzó vonalait, kontúrjait!
A kipontozott részek
segítenek ebben.**

**Ezután színezd ki őket
az ősz színelvel!**

**A túlevél ősszel, sőt télen is
zöld marad!
Melyik az?**

Ötlet és rajz:
Somorjai Éva

KÉPMÁS

› stílusos › bátor › elkötelezett 20 % kedvezmény, csak NOE-tagoknak!

Kedves NOE-tag!

Magyarország jövője az egészséges, erős családokra épül, ezek lesznek a kisközösségek és a magyar társadalom alapjai. A televízió, az internet és a nyomtatott sajtó életünk részévé vált, az ott közvetített minták pedig észrevétlenül is befolyásolják házastársunkkal, gyermekeinkkel, szüleinkkel való kapcsolatunkat. Válasszon olyan sajtóterméket, amelyben a család értéként jelenik meg, amely iránytű a kultúrában és a közéletben, segítő társ a gyermeknevelésben, a párkapcsolat gondozásában és a háztartásban!

Kérjük, előfizetésével is támogassa a magyar családbarát médiát.

Szeretnénk mi is támogatni az Önök erőfeszítéseit, ezért az egyéves Képmás-előfizetés díját a NOE-tagoknak 20%-kal csökkentettük! Így 5100 Ft helyett 4080 Ft-ért rendelheti meg a magazint.

Levélben, telefonon vagy a honlapunkon jelezze előfizetési igényét! A befizetéshez szükséges csekket kipostázzuk, legegyszerűbben a kedvezményes díj átutalásával érvényesítheti előfizetését. **Kérjük, hogy NOE tagsági számát minden esetben tüntesse fel.**

Telefon/Fax: (1) 365-1414
E-mail: elofizetes@kepmas.hu
Honlap: www.kepmas.hu

Számlaszám: 10700347-26317904-51100005 (CIB Bank)
Postacím: 1518 Budapest, Pf.: 41.

HetiVálasz

Kedvezményes Heti Válasz-előfizetés

a Nagycsaládosok Egyesülete tagjai számára

Fizessen elő most egy évre, és tagja lehet a Heti Válasz hűségklubjának!

Részletes információ:
www.hetivalasz.hu/elofizetes

Egyéves előfizetés: **14 000 Ft** (45% kedvezmény)

Féléves előfizetés: **7600 Ft** (41% kedvezmény)

Negyedéves előfizetés: **4900 Ft** (23% kedvezmény)

A kedvezmény kizárólag érvényes NOE-tagkártyával vehető igénybe, a Heti Válasz kiadói ügyfélszolgálatán, illetve weboldalunkon keresztül!

CBC Irodaház, 1027 Budapest, Horvát u. 14–24., V. emelet • Nyitva tartás: h.–p.: 8.00–16.00 • Telefonon: (06-1) 461-1447
E-mailen: informacio@hetivalasz.hu • Postai úton: Heti Válasz Kiadó Kft., 1027 Budapest, Horvát u. 14–24.

www.hetivalasz.hu/elofizetes

Kérjük, megrendelésénél mindig tüntesse fel NOE-tagkártyája sorszámát a kedvezmény igénybevételéhez!
Ennek hiányában nem áll módunkban az előfizetést a kedvezményes díjjal számolni.

Csekkes befizetés esetén kérjük, vegye figyelembe a 10 napos átfutási időt. Banki átutalás esetén a megjegyzés rovatban kérjük tüntesse fel a pontos kézbesítési nevet és címet, vagy ha ismert már a 6 jegyű kiadói azonosítója, akkor azt.
Bankszámlaszámunk: OTP Bank Nyrt., 11706016-20815789-00000000

Örömhír

November 6-án megérkezett a Csemetekert Egyesület legifjabb tagja, **Kovács János József** három testvérének és szüleinek nagy öröme. Nagyszüleinek 8. unokája, Dédijének 10. dédunokája.

*Horváth Andrea
(Vonyarcvashegy)*

Október 31-én megszületett **Márki Lilla**, a Márki nagyszülők 13. unokája, szülei: János és Rea, bátyja: Leon és az egész nagycsalád nagy öröme.

*Márki László
(Budapest)*

A Tiszavasvári Nagycsaládok Egyesülete örömmel tudatja, hogy 2012. augusztus 7-én megszületett **Lukács Linda Nóra** (3100 gr, 51cm).

Testvérei, Dániel Gergő, Liza Gyöngyi és Áron Alex nagyon várták az új családtagot!

Szívből gratulálunk, és jó egészséget kívánunk az egész családnak!

*Tóthné Nácsa Irén
(Tiszavasvári NE)*

Örömmel tudatjuk, hogy 2012. 11. 16-án megszületett a Csillaghegyi Csoportból Steinbach Éva és Sándor első unokája, **Ocsovai Kristóf**. Isten éltesse sokáig!

NOE Titkárság

Örömmel tudatjuk mindenkivel, hogy 2012. augusztus 21-én 09:00 órakor megszületett az Összefogás Nagycsaládok Közhasznú Egyesületének legifjabb tagja, **Csécs Laura Lea** (2350 gr. 49 cm). A kisleány 3 fiútestvére mellé érkezett Kaszás Mária és Csécs István családjába. Sok boldogságot kívánunk a családnak!

a Tapolcai NE vezetősége

Örömmel értesítelek benneteket, hogy november 25-én megérkezett első unokánk, **Neustadtl Lara**, 2800 grammal, 54 centiméterrel. Isten hozott, kicsi Lara!

Füzi Péter (Telki)

A NOE Csepeli Csoportja örömmel adja hírül, hogy 2012. november 9-én megszületett Stump Krisztina és Ferenc 4. gyermeke, aki az **Ottó** nevet kapta. Súlya 3,2 kg, hossza 49 cm. Nagy örömmel várták testvérei: Árpád, Anna és Ede.

*Ádámcsó Angéla
(Csepeli Csoport)*

MÉDIATÁMOGATÓINK

